

Reguleringsimpactanalyse voor het besluit van de Vlaamse Regering tot opheffing van koninklijke besluiten betreffende de beroepsbekwaamheden van slager-groothandelaar, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, kapper, schoonheidsspecialist, masseur, voetverzorging, opticien, dentaaltechnicus, begrafenisondernemer, beenhouwer-spekslager en met betrekking tot de uitoefening van zelfstandige activiteiten met betrekking tot fietsen en motorvoertuigen

INHOUD

Leeswijzer	4
1 Gegevens van het advies	4
1.1 GEGEVENS VAN DE REGELGEVING	4
1.2 GEGEVENS VAN DE AANVRAGER	4
2 Titel en fase	5
3 Samenvatting	5
4 Situatieschets	5
4.1 DE VESTIGINGSWETGEVING	6
4.2 EUROPESE CONTEXT	6
4.3 JURIDISCHE CONTEXT	6
<i>Vestigingswetgeving</i>	7
<i>Federale en regionale sector specifiek regelgeving</i>	7
<i>Europese regelgeving</i>	7
4.4 POLITIEKE CONTEXT	7
4.5 PROBLEEMBESCHRIJVING	9
<i>Gedeeltelijke toegang (art. 4, septies, Richtlijn 2005/36/EG)</i>	9
<i>Vrije dienstverrichting (art. 5, Richtlijn 2005/36/EG)</i>	10
<i>Erkenning beroepskwalificaties (art. 13, Richtlijn 2005/36/EG)</i>	10
<i>Indijking regelgevende belemmeringen</i>	11

5	Beleidsdoelstelling.....	13
6	Opties	13
7	Algemene evaluatie van de opties.....	14
	Nuloptie: Behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen.....	14
	Optie 2: Afschaffen van de onderzochte gereguleerde beroepen.....	17
	Optie 3: Behoud van vestigingswetgeving, met verlaging van de voorwaarden voor toegang tot het beroep (niveau A)	20
8	Vergelijking van de opties	21
9	Consultatie.....	22
10	Uitvoering.....	23
11	Administratieve lasten	24
12	Handhaving.....	25
13	Sectorspecifieke evaluaties.....	25
13.1	BAKKERS.....	27
	<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving.....</i>	27
	<i>Probleemstelling.....</i>	27
	<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	29
	<i>Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving</i>	29
	<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sector worden ontwikkeld</i>	30
	<i>Consultatieproces.....</i>	30
13.2	BEENHOUWER-SPEKSLAGER	32
	<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving.....</i>	32
	<i>Probleemstelling.....</i>	32
	<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	34
	<i>Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving</i>	34
	<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	35
	<i>Consultatieproces.....</i>	36
13.3	SLAGER-GROOTHANDELAAR.....	37
	<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving.....</i>	37
	<i>Probleemstelling.....</i>	37
	<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	38
	<i>Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving</i>	38
	<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	38
	<i>Consultatieproces.....</i>	38
13.4	BEGRAFENISONDERNEMERS	39
	<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving.....</i>	39
	<i>Probleemstelling.....</i>	39
	<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	40
	<i>Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving</i>	41

<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	42
<i>Consultatieproces</i>	42
13.5 DENTAALTECHNICUS	43
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	43
<i>Probleemstelling</i>	43
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	44
<i>Alternatieve piste voorgesteld door de sector</i>	45
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	45
<i>Consultatieproces</i>	46
13.6 MOTORVOERTUIGEN	47
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	47
<i>Probleemstelling</i>	47
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	49
<i>Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving</i>	50
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	50
<i>Consultatieproces</i>	51
13.7 OPTICIEN	52
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	52
<i>Probleemstelling</i>	52
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	54
<i>Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving</i>	54
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	55
<i>Consultatieproces</i>	56
13.8 KAPPERS	57
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	57
<i>Probleemstelling</i>	57
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	59
<i>Alternatieven voor de vestigingswetgeving, vanuit de sector en gebruik makend van beleidsinstrumenten van het Agentschap Innoveren en Ondernemen</i>	59
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	60
<i>Consultatieproces</i>	60
13.9 RESTAURATEURS	61
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	61
<i>Probleemstelling</i>	61
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	63
<i>Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving</i>	63
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	64
<i>Consultatieproces</i>	64
13.10 SCHOONHEIDSSPECIALIST, VOETVERZORGING & MASSEUR	66
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	66
<i>Probleemstelling</i>	66
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	69
<i>Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving</i>	69

<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	70
<i>Consultatieproces</i>	71
13.11 TEXTIELVERZORGING - DROOGKUIS	72
<i>Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving</i>	72
<i>Probleemstelling</i>	72
<i>Conclusie proportionaliteitstest</i>	74
<i>Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving</i>	74
<i>Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld</i>	75
<i>Consultatieproces</i>	75
14 Contactinformatie	76
15 Bijlage tabel beroepen Europa RIA	77

Leeswijzer

Deze Reguleringsimpactanalyse bestaat uit een algemeen deel, waarin we de opties bespreken en evalueren in algemene termen en sectorspecifieke evaluaties die informatie weergeven specifiek voor de sectoren die in de huidige situatie onderworpen zijn aan de vestigingswetgeving.

1 Gegevens van het advies

1.1 Gegevens van de regelgeving

nummer taal- en wetgevingstechnisch advies	2017/105 van 10 april 2017
bevoegde minister(s) van de regelgeving	De heer Philippe Muyters, bevoegd voor de economie
RIA en JoKER	Er werd geen specifieke JoKER (kind- en jongereneffectrapportage) uitgevoerd in deze RIA.
armoedetoets	Er werd geen specifieke Armoedetoets uitgevoerd in deze RIA.
link naar de regelgevingsagenda	Pj - 244071

1.2 Gegevens van de aanvrager

e-mailadres	Saskia.baele@vlaio.be
organisatie	Agentschap Innoveren en Ondernemen
beleidsdomein	Beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie
entiteit	Agentschap Innoveren en Ondernemen

2 Titel en fase

Dit document wordt bijgevoegd aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

3 Samenvatting

Bij de 6de Staatshervorming van 1 juli 2014 werd de bevoegdheid inzake de vestigingswetgeving overgedragen van het federale niveau naar de gewesten. Naast de algemene voorwaarde rond basiskennis bedrijfsbeheer behoren de volgende 27 gereguleerde beroepen, sinds die datum tot het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie:

slager groothandelaar, installateur-frigorist, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, motorvoertuigen intersectoraal, rijwielactiviteiten, motorvoertuigen met een maximale massa tot 3,5 ton, motorvoertuigen met een maximale massa van meer dan 3,5 ton, ruwbouwactiviteiten, stukadoor-, cementeer- en dekvloeractiviteiten, tegel-, marmer- en natuursteenactiviteiten, dakdekkers- en waterdichtingsactiviteiten, plaatsen/herstellen van schrijnwerk – glazenmaker, algemeen schrijnwerk, eindafwerkingsactiviteiten, installatieactiviteiten voor centrale verwarming, klimaatregeling, gas en sanitair, elektrotechnische activiteiten, algemene aannemingsactiviteiten, kapper/kapster, schoonheidsspecialist(e), voetverzorg(st)er, masseur/masseuse, opticien, dentaaltechnicus (geen tandarts), begrafenisondernemer, beenhouwer-spekslager.

Mede in het licht van de Europese Richtlijn 2013/55/EU van het Europese Parlement en de Raad van 20 november 2013 tot wijziging van Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, dient deze vestigingswetgeving grondig te worden geëvalueerd en aangepast.

Gelet op de omvang van dergelijk onderzoek en de noodzaak om snel te reageren, wordt in fasen te werk gegaan.

Volgende gereguleerde beroepen maken voorwerp uit van voorliggend rapport:

slager groothandelaar, droogkuiser-verver, restaurateur of traiteur-banketaannemer, brood- en banketbakker, motorvoertuigen intersectoraal, rijwielactiviteiten, motorvoertuigen met een maximale massa tot 3,5 ton, motorvoertuigen met een maximale massa van meer dan 3,5 ton, beenhouwer-spekslager, voetverzorgster, kapper, schoonheidsspecialist, masseur, opticien, dentaaltechnicus en begrafenisondernemer.

De overige beroepen die zich allen situeren in de bouwsector alsook de algemene voorwaarde voor het ondernemerschap basiskennis bedrijfsbeheer worden uitgewerkt in een volgend rapport.

4 Situatieschets

We schetsen in dit hoofdstuk de achtergrond op basis waarvan gekozen wordt de vestigingswetgeving voor een aantal beroepen af te schaffen.

In de paragrafen 4.1 tot en met 4.4 geven we de context mee en hoe deze de laatste jaren is gewijzigd; in paragraaf 4.5 beschrijven we de knelpunten die ontstaan zijn onder meer door de vernieuwde context.

4.1 De vestigingswetgeving

Volgens de vestigingswetgeving zoals die momenteel van toepassing is in Vlaanderen, dient elke KMO, natuurlijke persoon of rechtspersoon die een activiteit wenst uit te oefenen die dient ingeschreven te worden de Kruispuntbank van Ondernemingen, de nodige ondernemersvaardigheden te bewijzen, zijnde basiskennis bedrijfsbeheer en in het geval van een gereguleerd beroep de beroepsbekwaamheden zoals opgelijst in de desbetreffende wetgeving.

4.2 Europese context

De “Single Market” of “Eengemaakte Markt” is één van de belangrijkste verwezenlijkingen van Europa. Eén van de doelstellingen hierbij is het stimuleren van vrijheid van vestiging en vrije dienstverrichting om zo werkgelegenheid te bevorderen, consumenten een breder aanbod te laten genieten, lagere prijzen te bedingen en competitiviteit te verhogen.

Europa bewerkstelligt dit enerzijds door de erkenning van beroepskwalificaties en anderzijds door de indijking van regelgevende belemmeringen.

Europa hanteert volgend basisprincipe bij de **erkenning van de beroepskwalificaties**: *Zij die recht hebben om in de lidstaat van oorsprong een beroep uit te oefenen, moeten - onder bepaalde voorwaarden - datzelfde beroep ook in andere lidstaten kunnen uitoefenen*. In haar Richtlijn 2005/36/EG heeft ze een waaier aan instrumenten uitgewerkt zoals vrije dienstverrichting, gedeeltelijke toegang, erkenning van gereguleerde beroepen en opleidingen en de bepalingen inzake vestiging vastgelegd in art. 13 waarbij steeds vertrokken wordt vanuit de situatie in de lidstaat van oorsprong.

Naast de erkenning van elkaars beroepskwalificaties worden lidstaten gedwongen ondernemerschap belemmerende restricties af te schaffen.

Reglementaire belemmeringen, zoals toegang tot het beroep, dienen aan de hand van een “analytical framework” onderworpen te worden aan een kritische analyse. Naar aanleiding van de verplichte opgave van de gereguleerde beroepen in de Europese database Gereguleerde Beroepen, werd deze oefening reeds een eerste maal gedaan in 2014. Aangezien de evaluatie zich slechts beperkte tot de opgave van gereguleerde beroepen en hun toegangsvoorwaarden, verzoekt Europa bij monde van DG Grow de regio's tot herevaluatie van de proportionaliteitstest en welke conclusies en lessen hieruit kunnen getrokken worden.

Uitgaande van de bepalingen in de Europese Richtlijn, kunnen enkel objectieven van algemeen belang die enkel en alleen door de reglementering van het beroep kunnen worden gegarandeerd en waarvoor geen alternatieven zijn, weerhouden worden als voorwaarden tot reglementering van het desbetreffend beroep.

Eisen die de toegang tot of de uitoefening van een bepaald beroep beperken tot de houders van bepaalde beroepskwalificaties, inclusief het voeren van beroepstitels en de beroepsactiviteiten die de titel toelaat, kunnen enkel weerhouden worden wanneer zij:

- a) niet- discriminerend zijn op grond van nationaliteit of verblijfplaats;
- b) gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang;
- c) proportioneel zijn met het beoogde doel.¹

4.3 Juridische context

¹ Art. 59, 3, van de Europese Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

Vestigingswetgeving

De basis voor de toegang tot het beroep is vastgelegd in de Programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemen en haar uitvoeringsbesluiten waarin de beroepsbekwaamheden van de verschillende gereguleerde beroepen en de basiskennis van het bedrijfsbeheer zijn uitgewerkt. Op grond van het continuïteitsbeginsel blijft de regelgeving van de federale overheid van toepassing zolang deze niet gewijzigd wordt. Tot op heden is deze wetgeving onveranderd gebleven.

Los van de Programmawet is er nog het gereguleerde beroep van beenhouwer-spekslager, geregeld bij ministerieel besluit van 22 april 2010 ter uitvoering van de besluitwet van 22 januari 1945 betreffende het beteugelen van elke inbreuk op de reglementering betreffende de bevoorrading van het land, artikel 3.

Federale en regionale sector specifiek regelgeving

Bijkomend aan bovenvermelde vestigingswetgeving, die sinds 1 juli 2014 regionale bevoegdheid is geworden, zijn de gereguleerde beroepen onderworpen aan sector- en activiteitsspecifieke wetgeving. Deze wordt in de bespreking per gereguleerd beroep verder aangehaald. Het betreft onder meer:

- Bepalingen en controle in het licht van voedselveiligheid;
- Bepalingen en controle van productnormen;
- Bepalingen en controle die betrekking hebben op het milieu (vergunningen, e.d.m.);
- Consumentenbescherming;
- Enzovoort.

Europese regelgeving

Naast de Dienstenrichtlijn is de Europese Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, gewijzigd door Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 van toepassing (zie paragraaf 4.2).

De uiterste omzetting van de Richtlijn 2013/55/EU was 18 januari 2016. Gezien haar expertise in deze materie en gezien zij binnen Vlaanderen het meest gevat is door deze Richtlijn, staat het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie in voor de omzetting door middel van een horizontaal decreet.

De bepalingen van de richtlijn zijn onvoorwaardelijk, voldoende duidelijke en nauwkeurig, waardoor zij, ongeacht haar omzetting, rechtstreekse werking heeft. Concreet wordt zij dus toegepast vanaf 18 januari 2016, zijnde datum van inwerkingtreding.

Bij toepassing van artikel 59 van de Europese Richtlijn 2005/36/EG, zoals geamendeerd bij Richtlijn 2013/55/EU, dienden de lidstaten hun gereguleerde beroepen tegen uiterlijk 18 januari 2016 in te brengen in de Europese databank gereguleerde beroepen, inclusief opgave van de proportionaliteit van de regelgeving.

Europa stelde echter vast dat heel wat lidstaten moeilijkheden ervaren bij de assessment van hun beroepen. De proportionaliteitstesten zijn vaak niet diepgaand genoeg, niet gebaseerd op objectieve gegevens en het ontbreekt hun vaak aan juiste redenering.

Om deze lacune op te vangen lanceerde de Europese Commissie begin 2017 een voorstel van Richtlijn betreffende de proportionaliteitstest. Er mag verwacht worden dat deze nog in 2017 zal worden uitgevaardigd.

De juridische bewegingsruimte is hierdoor herleidt tot een strikt minimum.

4.4 Politieke context

In haar Regeerakkoord 2014-2019 zet de Vlaamse Regering heel sterk in op economie en ondernemerschap.

Zij wil in overleg met de stakeholders werken aan een goed doordachte invulling van de nieuwe Vlaamse bevoegdheid 'toegang tot het beroep' en initiatieven nemen ter actualisering en versterking van het startend ondernemerschap in Vlaanderen. Het verhogen van de aantrekkelijkheid van het starten van een eigen zaak, het verlagen van drempels en de vermindering van de administratieve lasten behoren tot deze uitgangspunten. Toegang tot het beroep dient moderner en kwaliteitsvoller te worden georganiseerd (beleidsbrief 2015-2016) en te worden afgestemd op de dynamische ontwikkelingen in het ondernemerslandschap. Denken we hierbij onder meer aan de snelle evoluties binnen e-diensten, deeleconomie, pop-ups en andere vormen van ondernemerschap. Het nieuwe vestigingsbeleid moet hier op een duurzame wijze antwoord kunnen op bieden.

Tenslotte dient de toegang tot het beroep te worden afgestemd op de Europese regelgeving.

De politieke bewegingsruimte wordt sterk beperkt door de Europese regelgeving. De verregaande consequenties van het Europees beleid en de Europese regelgeving, hebben een grote impact op het Vlaamse beleid. Het noopt niet alleen de beleidsmakers maar ook de stakeholders en ondernemers alle aspecten van het ondernemen en in het bijzonder de toegang tot het beroep grondig te evalueren. Door de Europese regelgeving worden verouderde denkpatronen onderuit gehaald. Een afscherpende en protectionistische houding wordt afgestraft. Terzelfdertijd stimuleert dit alle betrokken partijen tot het ontwikkelen van nieuwe visies op ondernemerschap en initiatieven waardoor de Vlaamse ondernemer weerbaarder wordt en gesteund en begeleid wordt doorheen alle levensfasen van de onderneming.

Beleidsondersteunende studies en onderzoeken

Professor Morris M. Kleiner is een gevestigde waarde op het vlak van onderzoek over reglementering van beroepen en economische activiteiten.

Samen met andere collega's in het werkveld, als Robert T. Kudrle en Alan B. Krueger, komen zij in tal van studies² steeds tot volgende conclusies.

Reglementering van beroepen biedt geen garantie op kwaliteit maar wel op verhoogde prijzen voor de consument. Al te vaak is de reglementering inconsistent, inefficiënt en arbitrair. Buiten de bescherming van de reeds gevestigde ondernemers (marktafbakening), hebben ze weinig toegevoegde waarde.

Reglementering van beroepen gaat gepaard met hoge kosten welke niet proportioneel zijn met de return ervan.

De oorspronkelijke doelstelling van de reglementering van beroepen was de consument te beschermen tegen incompetente, onbetrouwbare en onverantwoordelijke ondernemers. Deze stelling is gebaseerd op verouderde analyses en wordt niet langer gerealiseerd op grond van de reglementering van beroepen.

De regulering daarentegen verhoogt de werkgelegenheid. De markt werkt zelfregulerend. Goede ondernemers worden beloond, slechte verliezen cliënteel. Vanuit zelfbehoud zal de ondernemer blijvend dienen te investeren in kwaliteit wat tot een hogere kwaliteitsborging leidt dan vestigingswetgeving.

Doordat reglementering van activiteiten steeds leidt tot een hogere kostprijs voor de consument, wordt een bepaalde categorie van consumenten, zijnde deze met lagere inkomens, de toegang tot bepaalde diensten en activiteiten ontzegt (wegens te duur).

Niet iedereen verlangt een hoge kwaliteit. Door de activiteiten niet te reglementeren, kunnen deze tegen lagere kostprijs worden aangeboden waardoor zij ook toegankelijk worden voor de consumenten met lagere inkomens.

² werken van Morris M. Kleiner en Alan B. Krueger als "Analyzing the Extent and Influence of Occupational Licensing on the Labor Market"(2009), "The prevalence and effects of occupational licensing"(2010), "Does regulation affect economic outcomes? The case of dentistry"(1997),...

Cases

Naast de wetenschappelijke literatuur, zijn we vooral te rade gegaan bij andere voorbereidende onderzoeken en studies zoals onder meer vermeld hieronder.

Op verzoek van de Nederlandse overheid werden van Bakkenist Management Consultant en het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf in 1999 belast met het onderzoek over de Nederlandse vestigingswetgeving, welke zeer gelijkaardig was aan deze in Vlaanderen.

Hieruit bleek dat de vestigingswet eerder een belemmering was en niet garant stond voor het leveren van een kwaliteitsvolle dienstverlening. De eisen van algemene ondernemersvaardigheden (het voormalige middenstandsdiploma) voor bedrijven die onder de vergunningsplicht van de Vestigingswet vielen, zijn per 2001 afgeschaft. In 2006 werd dit gevolgd door afschaffing van de vereisten inzake specifieke beroepsbekwaamheden. Het aantal starters groeide, terwijl het aantal faillissementen stabiliseerde³.

In 2004 werden in Duitsland de vereiste beroepskwalificaties in een aantal ambachtelijke beroepen sterk verlaagd.

Als resultaat verdubbelde het aantal starters tussen 2002 en 2008. Vijf jaar na de hervorming blijft het aantal starters stijgen en is dat groter dan het aantal faillissementen.

Regulatory Effects of the Amendment to the HwO in 2004 in German Craftsmanship, Davud Rostam-Afschar, Free University Berlin and German Institute for Economic Research (DIW Berlin), 2015

Griekenland startte in 2011 een grondige hervorming tot deregulering van toegang tot het beroep.

Uit een analyse blijkt dat dit een positief effect heeft gehad op de werkgelegenheid die onder druk staat.

In een aantal sectoren leidde dit tot prijsverlaging voor de consument en een verhoging van het aantal starters.

The effects of liberalisation of professional requirements in Greece, E. Athanassiou, N. Kanellopoulos, R. Karagiannis, A. Kotsi, Centre for Planning and Economic Research (KEPE), Athens, 2015

4.5 Probleembeschrijving

Vanuit bovenstaande beschrijving formuleren we hier - in algemene termen - de probleemstelling waardoor een wijziging in vestigingsregelgeving zich opdringt. Voor elk van de beroepen die gevat worden door de huidige vestigingswetgeving en die deel uitmaken van de scope van deze fase van deregulering, wordt in hoofdstuk 13 "Sector specifieke evaluaties" aangegeven of (elk van deze) problemen effectief voorkomen en/of er specifieke knelpunten zijn die hieronder niet beschreven zijn.

We onderscheiden een probleem dat ontstaan is door de Europese Regelgeving (zie paragraaf 6) en knelpunten die verbonden zijn aan de vestigingswetgeving *an sich*.

Herziening vestigingsreglementering in functie van Europese Regelgeving

De richtlijn heeft verregaande gevolgen op de gereguleerde beroepen in het bijzonder. De belangrijkste impact en discriminatie vloeit voort uit de gedeeltelijke toegang, de vrije dienstverrichting en de erkenning van de beroepskwalificaties bij vestiging.

Gedeeltelijke toegang (art. 4, septies, Richtlijn 2005/36/EG)

Gedeeltelijke toegang tot een bepaalde beroepsactiviteit moet worden verleend indien aan volgende drie voorwaarden is voldaan:

³ Beleidsdoorlichting Ondernemersbeleid van 10 juni 2009, document Tweede Kamer en Staten-Generaal

- 1) de ondernemer is volledig bekwaam om de (gedeeltelijke) beroepsactiviteit uit te oefenen in de lidstaat van oorsprong;
- 2) de verschillen tussen de beroepsactiviteiten in de lidstaat van oorsprong en de gereglementeerde activiteiten in de ontvangende lidstaat zijn zo omvangrijk dat het opleggen van compenserende maatregelen ertoe zou leiden dat de ondernemer een volledige opleiding zou moeten volgen;
- 3) de beroepsactiviteit kan op objectieve wijze worden onderscheiden van de andere activiteiten die vallen onder het gereglementeerd beroep.

In bovenvermeld geval dient de ondernemer toegang te krijgen tot de markt of moet hij zich kunnen vestigen voor dat deel van activiteiten, ook al is dit slechts een deel van de gereglementeerde activiteiten binnen een in Vlaanderen gereglementeerd beroep.

De Vlaamse ondernemer kan zich hier niet op beroepen. Hij zal de beroepsbekwaamheid voor het geheel van de activiteiten van het gereglementeerd beroep dienen te bewijzen, ook al wenst hij er slechts een deel van uit te oefenen.

Vrije dienstverrichting (art. 5, Richtlijn 2005/36/EG)

De vrije dienstverrichting laat toe dat een onderdaan van een andere lidstaat in Vlaanderen incidenteel en occasionele diensten kan verrichten mits hij wettig gevestigd is in een andere lidstaat.

Wanneer het beroep of de gevolgde opleiding in die lidstaat gereglementeerd is, kunnen geen bijkomende vereisten voor bewijs van beroepsbekwaamheid worden gevraagd.

Indien het beroep of de opleiding niet gereglementeerd is in de lidstaat van vestiging, moet hij in de loop van de laatste 10 jaar minstens 1 jaar het beroep hebben uitgevoerd. De uitoefening als gewone werknemer volstaat, zowel deeltijds als voltijds, ergo 1 jaar deeltijds volstaat.

Op geen enkel moment kunnen hier de vestigingsvoorwaarden die worden opgelegd aan de Vlaamse ondernemer worden afgedwongen.

Dit is in praktijk een eerste grote discriminatie van de Vlaamse ondernemer aan wie hogere eisen inzake ondernemersvaardigheden worden opgelegd.

Erkenning beroepskwalificaties (art. 13, Richtlijn 2005/36/EG)

Wanneer een onderdaan van een lidstaat zich in Vlaanderen wenst te vestigen, zal ook hier steeds vertrokken worden vanuit de situatie van de lidstaat van oorsprong.

Is het beroep of de gevolgde opleiding (die toegang geeft tot of voorbereidt op de uitoefening van het beroep) gereglementeerd in zijn land van oorsprong, volstaat het dat hij voldoet aan de vestigingsvoorwaarden die gelden in het land van oorsprong, ook al hebben die een lager niveau dan de beroepsbekwaamheden vereist volgens de Vlaamse vestigingswetgeving.

Indien het beroep of de opleiding niet gereglementeerd is in de lidstaat van oorsprong, moet hij het beroep hebben uitgevoerd gedurende minstens 1 jaar in de laatste 10 jaar en beschikken over een bekwaamheidsattest zoals bepaald in art. 11, a, van de Richtlijn 2005/36/EU.

Is het bekwaamheidsattest gereglementeerd kan het bewijs van 1 jaar beroepservaring niet geëist worden.

Elke lidstaat schaaft autonoom haar opleiding in volgens de niveaus opgegeven in art. 11, van de Richtlijn 2005/36/EG. De lidstaten mogen niet zelf de diploma's van andere lidstaten inschalen en mogen de inschaling gegeven door de lidstaat van oorsprong niet in twijfel trekken (tenzij uitzonderlijke gevallen waar er een gegronnd vermoeden van vergissing is).

Bijgevoegde tabel ([bijlage nr. 1](#)) geeft een overzicht van de landen waar de beroepen die in Vlaanderen gereguleerd zijn, eveneens aan een reglementering zijn onderworpen. Opmerking hierbij: reglementeringen in de verschillende lidstaten komen daarom niet precies met elkaar overeen. Er kunnen verschillen zijn zowel in de titel als in de gevatte activiteiten van het beroep (cfr. 'gedeeltelijke toegang'), in de vereiste diploma's (niveau's A t.e.m. E), in de inhoud van de (gereguleerde) opleidingen, enzovoort.

Doordat de meeste beroepen in de overige lidstaten niet gereguleerd zijn of er lagere eisen inzake beroepsbekwaamheden worden gesteld, is de discriminatie met de Vlaamse ondernemer des te groter.

Onderdanen van de lidstaten kunnen op grond van de Richtlijn een gunstiger regime genieten, terwijl de Vlaamse ondernemer dient te voldoen aan hogere eisen opgelegd vanuit de eigen vestigingswetgeving.

Indijking regelgevende belemmeringen

Europa spoort de lidstaten aan om zoveel mogelijk de restricties af te schaffen die het ondernemerschap kunnen belemmeren.

Enkel objectieven van algemeen belang die alleen door de reglementering van het beroep kunnen worden gegarandeerd en waarvoor geen alternatieven zijn, kunnen weerhouden worden als voorwaarden tot reglementering van het desbetreffende beroep.

Uit het consultatieproces (zie hoofdstuk 9) is gebleken dat naast de vestigingswetgeving ook andere regelgeving van toepassing is op de uitoefening van de betreffende beroepen. Voor elke sector afzonderlijk lijsten we in hoofdstuk 13 op welke regelgeving nog van toepassing is en mogelijk overlapt met de doelstellingen van de vestigingswetgeving.

Deze overlap maakt dat de vestigingsregelgeving moeilijk te verantwoorden blijft naar Europa toe. Heel wat objectieven worden op een veel performantere en efficiëntere wijze gerealiseerd in deze andere wetgeving (onder meer naar controle toe). Voor het residu aan objectieven die niet gevat worden door deze overige wetgeving zijn er alternatieven die doelgerichter zijn dan reglementering die de toegang tot het beroep belemmert.

Daarenboven dient de reglementering inzake toegang tot het beroep proportioneel te zijn, wat de vestigingswetgeving op haar grondvesten doet wankelen.

Vestigingswetgeving an sich

Er zijn ook knelpunten verbonden aan de vestigingswetgeving *an sich*. Hieronder lijsten we deze knelpunten op.

- *De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.*
Het ondernemerschap in de verschillende betrokken sectoren kent een sterke evolutie. De huidige vestigingswetgeving is heel rigide, vaak onduidelijk, niet duurzaam en vaak voorbijgestreefd (vb. KB van slager-groothandelaar van 1963, KB van installateur-frigorist van 1974, KB inzake droogkuiserverver van 1978, ...).
In deze evoluerende markt wordt niet iedereen meer gevat door de vestigingsvoorwaarden, of voldoet niet iedereen meer aan de vestigingsvoorwaarden.
- Daarenboven is de vestigingswetgeving *ondernemerschap-revend*. Zelfs wanneer de gereguleerde activiteit slechts een fractie uitmaakt van de totale activiteiten van de ondernemer, dient hij niettemin de beroepsbekwaamheid te bewijzen. Vaak is de ondernemer zich niet bewust van de verplichting, of hij durft de activiteiten niet te starten wegens te hoge regulerings-eisen, of hij neemt zijn vlucht in de illegaliteit.

- De vestigingswetgeving is *onduidelijk* en leidt tot *concurrentievervalsing*; controle hierop is zeer moeilijk. De ontoereikendheid van de wetgeving noopt tot interpretaties en interpretaties kunnen variëren.
- De *leerprogramma's* in het erkend onderwijs dienen afgestemd te zijn op de beroepsbekwaamheden gedefinieerd in de vestigingswetgeving terwijl *de eisen van de snel evoluerende sectoren bepalend is*.
- De *vestigingsvoorwaarden bepalen enkel de startpositie van de ondernemer en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening op langere termijn*. In de vestigingswetgeving wordt geen continuïteit van bijscholing vereist wat nochtans noodzakelijk is gezien de evoluties binnen de sector en het beroep.
- *Handhaving is uitermate moeilijk*. De KBO is de basis voor de handhaving. Zij wordt geacht de ultieme databank te zijn. Helaas slaagt zij niet in haar opzet omdat ondernemingen:
 - o hun activiteiten niet registreren of verkeerd registreren;
 - o bewijs niet leveren van beroepsbekwaamheid;
 - o valse of verkeerde getuigschriften voorleggen;
 - o wijzigingen in aangestelden niet aangeven;
 - o ...

Deze nalatigheden gebeuren zowel onbewust (geen of gebrekkige kennis van de vestigingsvoorwaarden), als bewust (kosten voor registratie, gebrek aan de nodige stavingstukken, te omslachtig,...).

De programmawet voorziet zowel in de mogelijkheid tot strafrechtelijke vervolging als minnelijke schikking.

Door de overlast van de parketten worden enkel de inbreuken met betrekking tot valse getuigschriften en valse verklaringen vervolgd. Alle andere inbreuken worden geseponneerd.

Rest enkel nog het middel van de minnelijke schikking wat slechts bij minder zware inbreuken doeltreffend is.

- De achterhaalde vestigingswetgeving komt in *conflict met andere regelgeving* die ondernemerschap bevorderend is. Voorbeeld hiervan is de Programmawet van 1 juli 2016, inzake deeleconomie waarin peer-to-peer activiteiten fiscaal worden gestimuleerd en, onder bepaalde voorwaarden, worden vrijgesteld van registratie in de KBO. Deze wetgeving is onder impuls van Europees soft-law tot stand gekomen.
- In termen van kwaliteitsvolle regelgeving zijn de besluiten inzake de onderzochte geregelende beroepen al lang niet meer op het niveau van wat van een kwaliteitsvolle regelgeving mag verwacht worden (noodzakelijk en doeltreffend, doelmatig en afgewogen, uitvoerbaar en handhaafbaar, samenhangend, eenvoudig, duidelijk en toegankelijk, relevant en actueel). Ook dit noopt tot ingrijpen in de wetgeving.

Conclusie

Het is de Vlaamse beleidskeuze te komen tot een kwaliteitsvolle regelgeving die geen drempels opwerpt maar inzet op ondernemerschap ondersteunende maatregelen.

Bijkomend dwingt de Europese regelgeving ons tot een dringende en drastische herziening van de vestigingsvoorwaarden.

Op basis van voorgaande kunnen we de probleemstelling als volgt formuleren:

- Europese Richtlijn 2005/36/EG heeft een discriminatoir gevolg voor de Vlaamse ondernemers;
- Op grond van het proportionaliteitsbeginsel staan de onderzochte gereglementeerde beroepen onder druk;
- De vestigingswetgeving is niet meer *à jour* en garandeert geen permanente kwaliteitsvolle dienstverlening;
- De vestigingswetgeving is geen adequaat middel om de ondernemer te beschermen tegen falen.

De Europese regelgeving beperkt de juridische en beleidsmatige vrijheidsgraad van de regering. Belangrijker nog, is dat ook de meerderheid van de betrokken sectorfederaties dit inzien. Op basis van het inzicht dat verkregen werd in deze probleemstelling, verklaren de betrokken sectorfederaties niet langer vast te houden aan de vestigingsvoorwaarden. Samen met het Agentschap Innoveren en Ondernemen zoeken zij actief mee naar alternatieven die de doelstellingen, die wel relevant blijven en niet gedekt worden door bestaande regelgeving buiten de vestigingswetgeving, (beter) kunnen ondersteunen.

5 Beleidsdoelstelling

Het beleidsdoel achter het herzien van de vestigingswetgeving is meerledig:

- moderniseren en actualiseren van het ondernemerschap;
- het ondernemerschap bevorderen en faciliteren;
- versterken van startend ondernemerschap;
- dereguleren;
- drempels verlagen;
- administratieve lasten verlagen;
- toegang tot het beroep kwaliteitsvoller organiseren.;
- afstemmen van het beleid op het Europees beleid en de Europese regelgeving terzake.

6 Opties

Onderstaande opties onderscheiden zich in het al dan niet behouden of wijzigen van de vestigingswetgeving en de voorwaarden tot toegang tot het beroep.

→ Nuloptie: Behoud van de onderzochte gereglementeerde beroepen

De nuloptie betreft het behoud van de huidige vestigingswetgeving.

→ Optie 2: Afschaffen van de onderzochte gereglementeerde beroepen

In deze optie gaan we uit van een volledige afschaffing van de onderzochte gereglementeerde beroepen.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen onderzoekt samen met de sectorfederaties en alle betrokken stakeholders welke alternatieven reeds voorhanden zijn en bijkomend kunnen worden ontwikkeld om de oorspronkelijke doelstellingen van de vestigingswetgeving op een pertinente en duurzame wijze blijvend te garanderen, zijnde:

- het bieden van kwaliteit en bescherming aan de klant / consument;
- een ondernemer goed voorbereid te laten starten.

Tijdens het consultatieproces met de sectorfederaties werd reeds bekeken welke alternatieve instrumenten kunnen worden ontwikkeld door de sectorfederatie zelf of hoe de ondernemingen door het Agentschap Innoveren en Ondernemen kunnen worden ondersteund, om het ondernemerschap te bevorderen, en ondernemers aan te moedigen zich permanent bij te scholen om zo voldoende kwaliteit te leveren in een evoluerende markt.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen zal de sectoren ondersteunen in het ontwikkelen van (aanvullende of nieuwe) sectorspecifieke initiatieven die ervoor moeten zorgen dat de kwalitatieve dienstverlening wordt verzekerd of aangemoedigd.

➔ **Optie 3: Behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen, met verlaging van de voorwaarden tot toegang**

In deze optie gaan we uit van een behoud van de vestigingswetgeving, maar:

- met een verlaging van het vereiste opleidingsniveau als voorwaarde tot toegang tot het beroep naar niveau A (cfr. art. 11, ER 2005/36/EG);
- toegang tot het gehele beroep mits voorlegging van een diploma dat betrekking heeft op een deel van het gereguleerde beroep; en
- gelijkstelling van de praktijkervaring zoals vooropgesteld in de richtlijn (zijnde drie jaar als gewone werknemer).

Deze optie werd aanvankelijk door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geopteerd als zijnde omzetting van de Richtlijn 2013/55/EG. Later is zij hier op teruggekomen en heeft zij de werkwijze van Vlaanderen overgenomen waarbij de Richtlijn 2013/55/EG wordt omgezet zonder de gereguleerde beroepen te wijzigen.

7 Algemene evaluatie van de opties

Doelgroepen

De doelgroep van de wijziging in vestigingswetgeving zijn de ondernemers zelf. Onderscheid wordt gemaakt tussen:

- startende ondernemingen die moeten voldoen aan de voorwaarden voor toegang tot het beroep;
- reeds gevestigde ondernemingen die bij de opstart bewijs geleverd hebben van beroepsbekwaamheid en dit bewijs blijvend dienen te leveren.

Betrokken partijen zijn:

- de consument / klant;
- sectoren en sectorfederaties;
- ondernemingsloketten;
- het Agentschap Innoveren en Ondernemen: dienst Toegang tot het Beroep en Dienst Inspectie;
- opleidingsinstellingen.

In onderstaande beschrijven we per optie beknopt de voor- en nadelen voor elk van de doelgroepen / betrokken partijen.

Nuloptie: Behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen

Effectbeschrijving

Bij behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen worden problemen uit de probleembeschrijving onder 4.5 bestendigd.

Mede door de uitgebreide sectorspecifieke reglementering zijn de geregementeerde beroepen in strijd met de bepaling van 59, 3, van de Richtlijn 2005/36/EG, zijnde niet- discriminerend zijn op grond van nationaliteit of verblijfplaats, gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang en proportioneel zijn met het beoogde doel.

Discriminatie van de Vlaamse ondernemer die zich hier wil vestigen t.o.v. de ondernemers uit andere Europese lidstaten (cfr. Europese Richtlijn) is het tweede grootste knelpunt in deze beleids optie. Aangezien dit nog maar sinds 18/1/2016 van toepassing is, zal het aantal gevallen waarin ondernemers van andere lidstaten zich hier in Vlaanderen komen vestigen of vrije diensten verrichten, alleen maar toenemen. In bepaalde sectoren gebeurt dit in exponentiële mate, voorbeeld voor het beroep van schoonheidsspecialist.

Vergelijkingstabel van alle effecten

doelgroepen	voordelen	nadelen
Startende ondernemingen		<ul style="list-style-type: none"> - Discriminatie van onderdanen van andere lidstaten; - Beroepsbekwaamheden blijven drempel; - Geconfronteerd met (verouderde) wetgeving die niet is afgestemd op de huidige realiteit
Gevestigde ondernemingen		<ul style="list-style-type: none"> - Verhoogde concurrentie van ondernemers uit andere lidstaten
Consument	<ul style="list-style-type: none"> - Basisgarantie dat de ondernemer beschikt over (een minimum aan) (theoretische) inhoudelijke kennis die nodig is voor de uitoefening van het beroep. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lage bekendheid bij consumenten van de toegangsvoorwaarden tot het beroep; - Vestiging (registratie in de KBO) is geen garantie meer op het beschikken over beroepsbekwaamheden. Ook buitenlandse ondernemingen die niet over de in Vlaanderen vereiste beroepsbekwaamheden beschikken kunnen zich vestigen; - De vestigingswetgeving toetst de beroepsbekwaamheid enkel bij aanvang van de activiteiten. Vanuit de vestigingswetgeving is er geen verplichting of opvolging van continuïteit in bekwaming en opleiding. Er is dan ook geen garantie dat de betrokken onderneming mee groeit met de (technische) evoluties binnen het vakgebied. - Hogere prijzen; - Beperking in aanbod.

Ondernemingsloketten		<ul style="list-style-type: none"> - Stijgend aantal aanvragen voor onderdanen van andere lidstaten. Deze procedures zijn omslachtig en langdurig omdat de aanvraag dient beoordeeld te worden volgens de Richtlijn, 2005/36/EG vetrekkende vanuit de situatie van de lidstaat van oorsprong. Bij gebrek aan informatie en bevoegdheden moeten dossiers worden doorgestuurd naar Agentschap Innoveren en Ondernemen voor advies. (IMI-aanvraag); - Verouderde, complexe en onduidelijke reglementering zorgt ervoor dat de advies- en onderzoeksfunctie behoorlijk complex en tijdrovend is.
Agentschap Innoveren en Ondernemen		<ul style="list-style-type: none"> - Verhoogd aantal adviesaanvragen van de ondernemingsloketten voornamelijk voor aanvragen “getuigschriften beroepsbekwaamheden” en IMI-aanvragen; - Doordat de reglementering van beroepen niet langer afgestemd is op de evolutie binnen de sectoren, rijst er meer onduidelijkheid of voor bepaalde activiteiten al dan niet beroepsbekwaamheid dient bewezen te worden; - Verhoogde nood tot controle op toename vrije dienstverrichters; - Door Europese regelgeving is handhaving complexer en moeilijker geworden.
Opleidingsinstellingen		<ul style="list-style-type: none"> - Leerplannen moeten afgestemd zijn op beroepsbekwaamheden gedefinieerd in reglementering van de beroepen en worden (in sommige gevallen) minder aangepast aan de evoluerende markt; - Particuliere opleidingsinstellingen bieden alternatieve opleidingen afgestemd op de cursist. Zij passen sneller aanbod aan dan erkende onderwijsinstellingen. Hierdoor ontstaat spanningsveld dus erkende en niet-erkende opleidingen.

Optie 2: Afschaffing van de onderzochte gereguleerde beroepen

Effectbeschrijving

In de algemene effectbeschrijving van deze optie, gaan we louter uit van een afschaffing van de vestigingswetgeving. In de sectorspecifieke evaluaties geven we weer wat de denkpistes zijn van de sectorfederaties om alternatieven te ontwikkelen. Daar zullen de voor- en nadelen van deze optie nader gedetailleerd worden met inbegrip van deze alternatieven.

De grootste voordelen van deze optie zijn:

- het verdwijnen van discriminatie van de Vlaamse ondernemer t.o.v. ondernemers uit andere EU lidstaten;
- het afstemmen van wetgeving op art. 59, 3, Richtlijn 2005/36/EG;
- de verlaging van drempels en het stimuleren van het ondernemerschap;
- de afname van administratieve lasten (bewijslast voorwaarden toegang tot het beroep): zowel voor de ondernemers, de ondernemingsloketten als bij het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

De markt zelf zal regulerend optreden in deze optie. De consumenten zullen van dienstenleverancier veranderen indien de ervaringen negatief waren. Door de afwezigheid van voorwaarden tot toegang tot het beroep zal er meer diversiteit zijn in ondernemers - waardoor de keuzemogelijkheid voor de consument toeneemt en hij de kans heeft te kiezen voor een hogere kwaliteit (en hogere prijs) of voor een lagere prijs (met waarschijnlijk een lagere kwaliteit).

Er wordt in deze optie meer verantwoordelijkheid gelegd bij de consument. Het is aan de consument om keuzes te maken, om na te gaan of zich op voorhand te informeren over de kwaliteit die geleverd wordt door de betrokken dienstverlener.

Naast een toename van starters en een verhoogd aanbod van ondernemers, zal ook de diversiteit van de aangeboden diensten toenemen.

Vergelijkingstabel van alle effecten

doelgroepen	voordelen	nadelen
Startende ondernemingen	<ul style="list-style-type: none">- Geen belemmeringen voor het uitoefenen van de beroepen → stimuleert het ondernemerschap;- Evolutie en innovatie niet langer gehinderd door verouderde wetgeving;- Geen discriminatie meer t.o.v. startende ondernemers uit andere EU lidstaten;- Alternatieven tot bewijs van beroepsbekwaamheden veel efficiënter;- Geen hinder van onduidelijke en belastende vestigingswetgeving	

Gevestigde ondernemingen	<ul style="list-style-type: none"> - Ondernemers worden gestimuleerd om blijvend zich op andere manieren dan via de vestigingswetgeving te bewijzen (vb. via uithangen diploma, permanente vorming, ...); - Evolutie en innovatie niet langer gehinderd door verouderde wetgeving; - Worden ontlast van het bewijs van beroepsbekwaamheid zoals gesteld in huidige vestigingswetgeving; - Geen hinder van onduidelijke en belastende vestigingswetgeving. 	
Consument	<ul style="list-style-type: none"> - Groter en meer gedifferentieerd aanbod; - Prijsdiversiteit. 	Geen basisgarantie op aanwezigheid van inhoudelijke kennis bij de ondernemer.
Ondernemingsloketten	<ul style="list-style-type: none"> - Ondernemingsloketten moeten niet meer nagaan of voldaan is aan de voorwaarden voor toegang tot het beroep. - Meer ondernemers zullen zich aanbieden aan de ondernemingsloketten. 	
Agentschap Innoveren en Ondernemen	<ul style="list-style-type: none"> - Afname van administratieve lasten: controle voorwaarden toegang tot het beroep (verlaging administratieve lasten). 	
Opleidingsinstellingen	<ul style="list-style-type: none"> - Als gevolg van ondernemingen die zich willen onderscheiden zal er meer vraag komen naar kwaliteitsvolle basisopleidingen en permanente opleidingen en bijscholing. 	

Alternatieve controle op kwaliteit diensten

De vestigingswetgeving betrachte de kwaliteit van de ondernemer bij de startpositie te garanderen door eisen inzake beroepsbekwaamheid op te leggen. Deze kwaliteitstoets is een theoretische en voorafgaandelijke toets die geen vervolg kent doorheen de levenscyclus van de ondernemer. Zij legt geen verplichtingen op tot continue bijscholing of onderhouden van de beroepsbekwaamheden. Zij biedt geen garantie of geen mogelijkheid om te controleren of de diensten op een kwaliteitsvolle wijze worden geleverd.

De kwaliteit van de dienstverlening wordt daarentegen reeds op performantere wijze gegarandeerd en gecontroleerd door tal van andere wetgeving zoals bijvoorbeeld: wetgeving inzake erkenningen, toelatingen en registratie door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV); broodwetgeving; hygiënewetgeving; milieuwetgeving; wetgeving op bedrijfsafval; wetgeving m.b.t allergenen; meldingsplicht; warenwetgeving; wetgeving op de marktpraktijken; wetgeving op begraafplaatsen, wijzen van lijkbezorging, de asbestemming en de rituelen van de levensbeschouwing voor uitvaart opgenomen in laatste wilsbeschikking; wetgeving op medische hulpmiddelen,..

Voor elk van deze regelgevingen zijn er controleorganen die de uitvoering van de activiteit controleren, zoals bijvoorbeeld het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV); het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG); Agentschap Binnenlands Bestuur; FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie; Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV);

In tegenstelling tot de vestigingswetgeving, beschermt de wet op de consumentenbescherming de consument tegen malafide praktijken van ondernemers, slecht geleverde diensten, opgelopen schade,

Bijkomende ondersteuning vanuit Agentschap Innoveren en Ondernemen & alternatieven vanuit de sector.

Zowel vanuit het Agentschap Innoveren en Ondernemen als vanuit de sectoren, bestaan reeds ondersteunende maatregelen die bij afschaffing van de vestigingswetgeving aan belang zullen toenemen.

De deregulering zal een impuls geven om het beleidsondersteunend instrumentarium van het Agentschap Innoveren en Ondernemen meer op kwaliteit te beoordelen. De afschaffing zal het instrumentarium dynamiseren en leiden tot een grotere erkenning, kwaliteitsverhoging, continue verbetering, en vernieuwing.

Ook voor de sectoren zal de afschaffing een stimulans zijn om hun eigen rol te herdenken.

Complementariteit met bestaand beleidsinstrumentarium

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen is een faciliterend en ondersteunend agentschap dat de focus legt op:

- het stimuleren van groei en innovatie;
- het bevorderen van ondernemerschap;
- het ondersteunen van clusters
- en het bevorderen van omgevingsfactoren

Vanuit deze houding beschikt zij reeds over een diversiteit aan instrumenten ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Het betreft onder meer de KMO-portefeuille die voorziet in een subsidie van opleidingskosten voor KMO's. Voor meer informatie zie: <http://www.kmo-portefeuille.be/>. In het kader van permanente vorming wint dit instrument aan belang en verlaagt het de drempel voor het organiseren en volgen van opleidingen.

Verder zijn er de begeleidingstrajecten voor ondernemers. Het bestaande aanbod is terug te vinden op www.sterkondernemen.be. Het Agentschap Innoveren en Ondernemen en haar partners bieden een integrale levenscyclusbegeleiding aan. Specifieke aandacht gaat hierbij naar pré-starters.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen investeert ook in een volwaardig aanbod inzake kennisdiffusie gericht op kleine ondernemingen en KMO's.

Tevens voorziet de Vlaamse overheid in een aanbod en begeleiding voor opstartfinanciering via PMV/Z en een aantal microkrediet verstrekkers.

Met dit instrumentarium wordt nagestreefd dat ook KMO's voldoende investeren in permanente opleiding (om zo een kwaliteitsvolle dienstverlening te kunnen verzekeren, in een evoluerende markt), dat ondernemers voldoende ondersteund en voldoende voorbereid aan hun onderneming beginnen zodat de slaagkans verhoogt en ze voldoende innovatief kunnen zijn om te concurreren met de grotere bedrijven.

Complementariteit met bestaande alternatieven geboden vanuit de sector zelf

Ook vanuit de sectoren zelf zijn er, al dan niet met ondersteuning van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, initiatieven die mee bijdragen tot de doelstellingen van de vestigingsregelgeving.

In algemene termen vernoemen we een aantal initiatieven die door sectoren zelf worden genomen. Meer informatie over deze alternatieven wordt gegeven in de hoofdstuk 13 over de specifieke beroepen.

- Kwaliteitslabel;
- Aanbieden van opleidingen (basisopleiding - permanente opleiding);
- Controle op dienstverlening bij lidmaatschap van een beroepsfederatie (vb. door mystery shoppers);
- Deontologische code die onderschreven moet worden bij het lidmaatschap;
- Ondersteuning van startende ondernemingen (vb. mentorschap, ...);
- Effectief bewijs van competenties tot ondersteuning van aanvragen leningen, verzekeringen,...i.p.v. loutere vestiging als bewijs van beroepsbekwaamheid;
- European Service Standards;
- ...

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen zal in deze overgang inspirerend en informerend werken. Zo kan zij faciliterende initiatieven ontplooiën als bijvoorbeeld het uitwerken van een draaiboek voor het opzetten van een kwaliteitslabel om de sectoren te ondersteunen bij deze overgang.

We verwijzen naar de sectorspecifieke evaluaties waarin aangegeven wordt wat de huidige denkpistes zijn van elk van de sectoren en geven in de evaluatie van optie 2 voor de sector zelf ook mee wat eventuele voor- en nadelen zijn van deze denkpistes.

Optie 3: Behoud van vestigingswetgeving, met verlaging van de voorwaarden voor toegang tot het beroep (niveau A)

Effectbeschrijving

Door de vestigingswetgeving te behouden maar

- met een verlaging van het vereiste opleidingsniveau als voorwaarde tot toegang tot het beroep naar niveau A (cfr. art. 11, ER 2005/36/EG);
- toegang tot gehele beroep mits voorlegging van een diploma dat betrekking heeft op een deel van het gereglementeerde beroep;

verkleint of vervalft de discriminatie die is ontstaan tussen Vlaamse ondernemers en ondernemers uit andere EU lidstaten ten gevolge van de toepassing van de Richtlijn 2005/36/EU.

Door het behoud van de vestigingswetgeving wordt op geen enkel probleem zoals uiteengezet onder punt 4.5 een antwoord geboden, inclusief en in het bijzonder de verplichting vanuit de Europese Regelgeving tot deregulering van niet-proportionele regelgeving.

Integendeel. Door de aanpassingen wordt helemaal voorbijgegaan aan de oorspronkelijke doelstellingen van de vestigingsreglementering, zijnde kwaliteits- en kennisgarantie bij aanvang van de activiteiten.

Door de uitholling verdwijnt elke toegevoegde waarde maar blijven de administratieve lasten bestaan.

Vergelijkingstabel van alle effecten

doelgroepen	voordelen	nadelen
Startende ondernemingen	Discriminatie met ondernemers uit andere EU lidstaten verkleint.	De voorwaarden voor toegang tot het beroep, vormen nog steeds een belemmering voor de ondernemers om te starten.

Gevestigde ondernemingen		De voorwaarden voor toegang tot het beroep, dienen blijvend bewezen te worden.
Consument		Onduidelijke boodschap voor de consument: opleiding als kwaliteitsgarantie, maar zeer korte opleiding is voldoende. Vestigingsvoorwaarden die toegang tot het beroep regelen zijn geen garantie voor blijvende kwaliteit.
Ondernemingsloketten		Ondernemingsloketten blijven werken zoals tot nu het geval is geweest; de voorwaarden tot toegang tot het beroep zijn aangepast - maar niet de evaluatie ervan. Vermoedelijk zullen meer ondernemers zich aanbieden. Doordat meer getuigschriften toegang zullen geven, zal de controlelast verhogen.
Agentschap Innoveren en Ondernemen	<i>Geen wijzigingen voor de werking binnen het Agentschap Innoveren en Ondernemen. Administratieve last ten gevolge van het uitoefenen van controle op het in orde zijn met de voorwaarden voor toegang tot het beroep blijft bestaan zij het aan minder strenge voorwaarden, waarschijnlijk voor een toegenomen aantal ondernemers.</i>	
Opleidingsinstellingen		Opleidingsinstellingen zullen zich afstemmen op de voorwaarden voor de toegang tot het beroep - wat een risico inhoudt voor de verlaging van het opleidingsniveau. Dit komt niet ten goede van de kwaliteit die uiteindelijk door de dienstverlener aan de consumenten kan worden geleverd. Nieuwe kortstondige opleidingen zullen worden gelanceerd, niet met de bedoeling iemand degelijk voor te bereiden op het beroep, maar snel toegang te verschaffen tot het beroep.

8 Vergelijking van de opties

→ **Nuloptie: Behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen**

Gelet op de problembeschrijving geformuleerd onder punt 4.5 kan deze optie niet behouden worden.

→ **Optie 2: Afschaffen van de onderzochte gereguleerde beroepen**

De grootste voordelen van deze optie zijn:

- het verdwijnen van discriminatie van de Vlaamse Ondernemer t.o.v. ondernemers uit andere EU lidstaten;

- het afstemmen van wetgeving op art. 59, 3, Richtlijn 2005/36/EG;
- de verlaging van drempels en het stimuleren van het ondernemerschap;
- de afname van administratieve lasten (bewijslast voorwaarden toegang tot het beroep): zowel voor de ondernemers, de ondernemingsloketten als bij het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

Deze optie biedt een totaalantwoord op de probleembeschrijving en sluit volledig aan bij het Vlaams beleid inzake economie en ondernemerschap.

➔ **Optie 3: Behoud van de onderzochte gereguleerde beroepen, met verlaging van de voorwaarden tot toegang**

Deze optie blijft in strijd met Europese regelgeving en de overige elementen uit de probleembeschrijving.

* * *

Gezien het bovenvermelde geniet optie 2 de voorkeur.

In vergelijking met optie 3, is optie 2 een veel heldere en transparantere keuze.

In optie 3 blijft de conformiteit met de Europese regelgeving op gespannen voet.

Vanuit haar bewuste beleidskeuze kiest Vlaanderen voor een vereenvoudiging van regels en zet zij in op ondersteunend beleid. Het ondernemerschap ondersteunend instrumentarium van het Agentschap Innoveren en Ondernemen vervangt niet alleen de opgeheven reglementering maar biedt een beter, efficiënter en duurzamer antwoord.

9 Consultatie

Voorafgaand aan de opmaak van dit RIA, heeft het Agentschap Innoveren en Ondernemen een diepgaand consultatieproces gevoerd.

Gelet op de omvang van dit consultatieproces, werd een externe procesbegeleider aangesteld.

Elk beroep werd afzonderlijk behandeld.

Per beroep afzonderlijk vonden minstens 2 overlegmomenten plaats om de voor- en nadelen te bespreken, te filosoferen over de toekomst van het desbetreffende beroep en alternatieven door te praten.

In algemene termen zag het consultatieproces er als volgt uit:

- Algemene informatievergadering over alle beroepen heen, waarin de context werd geschetst en uitgenodigd werd deel te nemen aan het consultatieproces.
- Eerste overlegvergadering waarin de context nogmaals grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn).
Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergaderingen vonden plaats in de maanden mei / juni 2016.
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving en de vraag waar het Agentschap Innoveren en Ondernemen de sectorfederaties hierin kan ondersteunen.
Deze vergaderingen vonden plaats in de maanden augustus / november 2016.

In de sectorspecifieke evaluaties wordt het overleg per sector verduidelijkt.

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en vertegenwoordigers van de sectorfederaties).

Naast de sectorspecifieke consultatiegesprekken waren er ook overkoepelende gesprekken met onder meer:

- SERV:
 - o 11/4: toelichting Europees beleid, voorstel plan van aanpak;
 - o generieke voorstelling 20/5 aan de leden van de SERV van Europees beleid, consultatieproces;
 - o tussentijdse telefonische overlegmomenten om plan van aanpak te concretiseren;
- UNIZO:
 - o 15 maart toelichting Europese Richtlijn;
 - o Informatievergadering op 12 april 2016: toelichting Europees beleid en plan van aanpak;
- Ondernemingsloketten: toelichting Richtlijn 14 en 15 januari;
- Unie Ondernemingsloketten: 7 september 2016.

Het consultatieproces wordt met de reeds betrokken partijen verdergezet om de alternatieven uit te werken, te ondersteunen en op te volgen.

In een volgende fase worden ook andere betrokken partijen geconsulteerd zoals Agentschappen of Departementen van gerelateerde beleidsdomeinen, in het bijzonder AHOVOKS, FAVV, FAGG, LNE, dienstverleners,...

10 Uitvoering

Teneinde de nieuwe regelgeving voldoende kenbaar te maken bij de verschillende doelgroepen wordt voorzien in een communicatieplan.

Dit communicatieplan kent een aanvang vanaf het moment van indiening van het voorstel voor eerste agendering. Dit moet de betrokken partijen in de mogelijkheid stellen te anticiperen op de komende wijziging.

Hoewel zij vanuit hun deelname aan het consultatieproces reeds op de hoogte zijn van de knelpunten en evoluties specifiek voor hun beroep, zijn beroepsfederaties een belangrijke partij in het communicatieproces. Vanuit hun nieuwe rol wacht de uitdaging hun sector te heroriënteren.

Ook de ondernemingsloketten zullen op de hoogte worden gebracht van het initiatief opdat zij hun interne organisatie kunnen herschikken. Door de wijzigingen zullen de ondernemingen nog steeds dienen te worden ingeschreven in de Kruispuntbank voor Ondernemingen. Dit verdwijnt uiteraard niet. Alleen zullen de beroepsbekwaamheden voor deze gereguleerde beroepen niet langer onderzocht moeten worden.

De organisatie van de Centrale Examencommissie ligt in de schoot van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, Dienst Toegang tot het Beroep. Het Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen (AHOVOKS) beschikt over verstrekende knowhow en ruime faciliteiten voor de praktische organisatie van examens. Derhalve heeft het Agentschap Innoveren en Ondernemen een samenwerkingsakkoord gesloten met AHOVOKS voor de organisatie van een aantal examens. In functie van de wijziging zal deze samenwerkingsovereenkomst worden herbekeken.

Vanaf de inwerkingtreding van het voorstel, zijnde 1 januari 2018, zal de Centrale Examencommissie geen examens meer aanbieden voor de opgeheven beroepen. De inschrijvingsgelden voor deze examens zullen

verdwijnen alsook de uitgaven aan de organisatie van deze examens en de vergoeding van desbetreffende juryleden.

Hoewel deze impact op de begroting zeer gering zal zijn, zal in de opmaak van de begroting voor het jaar 2018 hier rekening mee worden gehouden.

Syntra is een belangrijke speler op de markt van professionele opleidingen.

Het wegvallen van de gereguleerde beroepen zal uiteraard zijn impact hebben op hun opleidingsaanbod. Dergelijke opleidingen zijn niet langer een voorwaarde voor de toegang tot het beroep, wat mogelijks een daling in het aantal deelnemers met zich meebrengt.

Niettemin kan verwacht worden dat de nood aan opleiding zal blijven, alleen zal die nood anders zijn, vb. kortere opleiding, meer gespecialiseerde cursussen, cursussen die afgestemd worden op nieuwe evoluties,....

Het opheffen van deze gereguleerde beroepen brengt een ontlasting mee binnen de Dienst Toegang tot het Beroep en Dienst Inspectie van het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

Door deze ontlasting wordt ruimte gecreëerd voor het opnemen van andere taken. Deze diensten zullen intern moeten herbekeken worden.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen blijft de sectoren en doelgroepen ook na de deregulering begeleiden en ondersteunen. Mede op deze wijze kan zij de genomen maatregel opvolgen en evalueren.

11 Administratieve lasten

De afschaffing van de voorgestelde beroepsbekwaamheden brengt voor meerdere instanties een verlaging van de administratieve lasten mee.

Ondernemingen moeten de beroepsbekwaamheid niet langer bewijzen bij inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen. De opgave van het behaalde diploma of de praktijkervaring in de KBO, zal louter op verzoek van de onderneming zijn tot bewijs van beroepsbekwaamheid om op deze wijze haar competenties aan de consument en derden te bewijzen.

Ondernemingsloketten dienen de beroepsbekwaamheden voor de gedereguleerde beroepen niet langer te onderzoeken. Aangezien deze zowel op verschillende wijze als door verschillende personen kan worden bewezen, is de advies- en onderzoeksfunctie van de ondernemingsloketten in de huidige situatie (i.e. met het bestaan van de vestigingswetgeving) behoorlijk complex en tijdrovend, zeker wanneer de voorgelegde beroepsbekwaamheden in een andere lidstaat verworven zijn.

Inzake de gedereguleerde beroepen dient het *Agentschap Innoveren en Ondernemen* de ondernemingsloketten niet langer te adviseren. Verder vallen ook de machtigingen beenhouwer-spekslager en de getuigschriften van beroepsbekwaamheden weg, welke door het Agentschap Innoveren en Ondernemen worden onderzocht en uitgereikt.

Naast de adviezen met betrekking tot de gedereguleerde beroepen, vallen onder meer ook de controletaken en klachtenbehandeling in deze weg.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen voorziet in de huidige situatie (i.e. met het bestaan van de vestigingswetgeving) in een *Centrale Examencommissie* voor de oorspronkelijk 27 gereguleerde beroepen en basiskennis bedrijfsbeheer. Door de deregulering valt de organisatie van deze examens, alsook de oproep van juryleden, weg.

Tegen negatieve adviezen (weigeringsadviezen) van het ondernemingsloket is beroep bij de *Vestigingsraad* (administratief rechtscollege) mogelijk. Ook hier brengt de deregulering een verlaging van dossiers en administratieve lasten voor het Agentschap Innoveren en Ondernemen met zich mee.

Tenslotte is er uiteraard een grote ontlasting van de *inspectiediensten*. De ondernemingen dienen niet langer te worden gecontroleerd. Deze controle gaat verder dan een loutere controle van de KBO om na te gaan of er een aangestelde is opgegeven. Bij controles door de inspectiediensten wordt ook nagegaan of de betrokkene niet alleen over de vereiste beroepsbekwaamheid beschikt maar tevens wel degelijk de dagelijkse technische leiding of het dagelijks bestuur daadwerkelijk uitoefent. Deze complexe controles verdwijnen.

Deze administratieve ontlasting gaat gepaard met een kostenbesparing, zijnde werkingskosten, vergoedingen juryleden leden van de Vestigingsraad,...

12 Handhaving

Omdat het een deregulering betreft (afschaffing van vestigingsregelgeving) is geen handhaving nodig.

13 Sector specifieke evaluaties

Hieronder geven we sector specifieke informatie weer.

Het gaat dan om:

- De oorspronkelijke doelstelling die ten grondslag lag aan de vestigingswetgeving;
- Het vertalen van de probleemstelling die in Hoofdstuk 4.5 van het basisdocument van de RIA in algemene termen werd geformuleerd naar de specifieke sectoren; Hier wordt onder meer de bestaande wetgeving opgelijst, waardoor de proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.
- Het aangeven van denkpluies die door de sectorfederatie(s) werden aangegeven tijdens het consultatieproces als alternatieven voor de vestigingswetgeving;
- De evaluatie van optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid), met inbegrip van het ontwikkelen van alternatieven door de sectorfederatie;
- Het consultatieproces.

Hetgeen weergegeven wordt betreft enerzijds feiten (vb. wetgeving, bestaande initiatieven vanuit de sectorfederaties, ...), maar anderzijds ook meningen en denkpluies die de sectorfederaties tijdens de gesprekken tijdens het consultatieproces naar voren brachten (vb. rond te ontwikkelen alternatieven bij het wegvallen van de vestigingswetgeving).

Een wederkerende denkpluie is het werken vanuit de sector met een kwaliteitslabel, met als doel het aanmoedigen van de ondernemingen om permanente kwaliteit te leveren.

Voordelen zijn:

- Een label kan worden vormgegeven op maat van de sector.
- Een label is heel flexibel en kan gemakkelijk worden aangepast aan veranderende marktomstandigheden. Daarbij moet evenwel worden opgepast dat de criteria die aan het label ten grondslag liggen niet al te vaak worden gewijzigd.
- Het label kan gebruikt worden in de communicatie naar de consument. Het maakt naar de consument toe de kwaliteit die geboden wordt veel zichtbaarder dan de voorwaarden die in de vestigingswetgeving zijn opgenomen.

- Het label kan - afhankelijk van de erin opgenomen criteria - als bewijslast worden gebruikt in communicatie met vb. banken / verzekeringen die dit kunnen meenemen in de evaluatie van de dossiers.
- Het label kan afgenomen worden indien de onderneming niet meer voldoet aan de criteria die eraan ten grondslag liggen / indien ernstige fouten zich hebben voorgedaan.

Aandachtspunten zijn:

- Een label kan slechts werken, indien er geen wildgroei aan labels is en de consument het bos door de bomen niet meer ziet.
- Er moet duidelijk naar de consument gecommuniceerd worden over de inhoud van het label. Dit kan via het openbaar maken van de criteria via de website / in de handelszaak zelf / enzovoort. Transparantie hierin is heel belangrijk.
- Een eventuele extra kost als gevolg van het organiseren van het label, de controle, enzovoort, die gedragen wordt door de ondernemer - maar doorgerekend zal worden naar de consument.

13.1 Bakkers

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van bakkers.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

Het oorspronkelijke doel van de vestigingswetgeving werd door de sectorfederatie Bakkers Vlaanderen geformuleerd als zijnde: *het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers.*

Men wil een zekere graad van opleiding en kwalificaties verzekeren voor het uitoefenen van het beroep van bakker zodat kwaliteitsvolle en voedselveilige producten worden geleverd.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de bakkers.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie t.a.v. ondernemers uit andere EU lidstaten als gevolg van Europese Richtlijn	☒	<p>De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG).</p> <p>Het beroep van bakker is gereguleerd in 6 andere Europese lidstaten⁴ (zie bijlage nr. 1). Vergelijk is moeilijk aangezien de activiteiten die onder de titel vallen verschillen. Niveauvereisten in deze landen gaan van A tot C.</p> <p>Hoe lager het percentage gereguleerdheid van beroep/activiteiten in andere lidstaten, hoe groter de discriminatie voor de Vlaamse ondernemer.</p>
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, <u>waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.</u>	☒	<p>Onder meer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kwaliteit: <ul style="list-style-type: none"> o Voorafgaandelijke erkenning, toelating en registratie FAVV o Bepalingen voedselveiligheid en controle door FAVV; (doorslaggevend) o Broodwetgeving o Wetgeving m.b.t. allergenen o uitvoeringsverordening gluten o autocontrolegids o meldingsplicht

⁴ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

		<ul style="list-style-type: none"> - Milieu: <ul style="list-style-type: none"> o Vlarem o milieuvergunningendeceet o bedrijfsafval - Warenwetgeving - Marktpraktijken - Consumentenbescherming - ...
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	De markt van de brood- en banketbakkers is de laatste jaren sterk geëvolueerd. Er wordt een evolutie waargenomen naar enkel afbakken, koude bakkers die zich verkopen als bakker, er is meer versnippering (vb. bakkers van cup-cakes en taarten), enzovoort. In deze evoluerende markt wordt niet iedereen meer gevat door de vestigingsvoorwaarden, of voldoet niet iedereen meer aan de vestigingsvoorwaarden.
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	De warme bakker verdwijnt. Wetgeving remt nieuwe initiatieven: vb. producent van pizzadeeg die levert aan restaurants moet beroepsbekwaamheid brood en banket bewijzen (= niet proportionele drempel).
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	Er komen meer en meer ondernemers op de markt die slechts een deel van de activiteiten van bakker uitvoeren (zie hierboven). Het is niet steeds duidelijk of deze ook aan de vestigingswetgeving dienen te voldoen.
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	Men kan een (voornamelijk theoretisch) examen afleggen bij de centrale examencommissie om toegang tot het beroep te verkrijgen. Dit examen wordt door de sectorfederatie niet als voldoende beschouwd om de basiskennis aan te tonen. Daarenboven treden volgende knelpunten op: <ul style="list-style-type: none"> - de voorwaarden tot toegang tot het beroep leggen enkel de startsituatie vast van de onderneming. - Indien met een aangestelde wordt gewerkt voor de bewijslast voor voorwaarden aan het beroep, is niet meer voldaan indien deze aangestelde de onderneming verlaat.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☒	Grote concurrentie van hobby bakkers (taart en cup-cake) (deeleconomie).

Conclusie proportionaliteitstest

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen economisch belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Ook het argument van de voedselveiligheid verantwoordt niet de reglementering van het beroep. Het aspect van voedselveiligheid wordt gegarandeerd door zeer specifiek wetgeving inzake kwaliteit (zie hierboven). De opleidingen, ook al zijn die geen voorwaarde tot de toegang tot het beroep, zijn middelen die op efficiënte wijze het algemeen belang en in het bijzonder de kwaliteit en voedselveiligheid dienen. De opleiding of praktijkervaring verplicht stellen als voorwaarde tot toegang het beroep is derhalve niet langer proportioneel.

Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving

Tijdens het overleg bleek snel dat de huidige vestigingswetgeving de proportionaliteitstoets niet doorstaat, de doelstellingen van de sector niet langer dient en ook geen antwoord biedt op de knelpunten, evoluties en uitdagingen van de sector.

Binnen de sector wordt reeds een **label** gebruikt met een doelstelling die nauw aansluit bij de doelstelling van de vestigingswetgeving, nl. het label 'ambachtelijke bakker'. Dit label is eigendom van de Westvlaamse bakkersvereniging, maar wordt over heel Vlaanderen gebruikt. Het label is gekoppeld aan lidmaatschap bij de federatie. De voorwaarden voor het verkrijgen van dit label zijn⁵:

- *Dat het brood gekneet en gebakken wordt in dezelfde woning waar de winkel zich bevindt.*
- *Dat U vriendelijk en gastvrij ontvangen wordt.*
- *Dat ze U graag vakkundige uitleg geven over hun producten.*
- *Dat hun vakbekwaamheid borg staat voor kwalitatieve producten.*
- *Dat ze U dagelijks vers en ambachtelijk brood, koeken en gebak te koop aanbieden.*

Mits evaluatie van de voorwaarden voor het verkrijgen van dit label en het organiseren van controle op toekenning en behoud kan dit label een alternatief vormen voor de vestigingswetgeving.

Andere initiatieven die ook draaien rond 'ambachten' (niet specifiek voor het beroep van bakkers) worden hieronder vernoemd:

- HIB: Handmade In Belgium (vanuit Unizo) - bedoeld om de ambachten 'van onder het stof te halen'.
- Statuut 'Ambachtsman' vanuit FOD Economie. De erkenning is enkel mogelijk als⁶:
 - *De onderneming in kwestie in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven is als handelsonderneming, ambachtsonderneming of niet-handelsonderneming naar privaatrecht voor de uitoefening van een of verschillende activiteiten.*
 - *De onderneming minder dan twintig werknemers telt*

⁵ Bron: <http://www.westvlaamsebakkers.be/nl/pages/ambachtelijke-bakkerij.html>

⁶ http://economie.fgov.be/nl/ondernemingen/leven_onderneming/erkenning_ambachtsman/#.V5n9YE1f0eF

- *de activiteit van de onderneming productie, transformatie, reparatie of restauratie van voorwerpen of het leveren van diensten betreft.*

Bij de toekenning van de erkenning houdt de Commissie Ambachtslieden rekening met

- *het authentieke karakter van de activiteit,*
- *het belang van handenarbeid én*
- *kennis van de ondernemer gericht op kwaliteit, traditie, creatie of innovatie.*

De overheid controleert of je aan de voorwaarden voldoet.

Opleiding is en blijft ook belangrijk voor het garanderen van kwaliteit. Binnen de sector bestaat er momenteel heel weinig rond specifieke permanente vorming. IPV (Initiatieven voor Professionele vorming van de Voedingsnijverheid) is het opleidingscentrum van en voor de voedingsindustrie. Deze opleidingen zijn voornamelijk gericht naar de werknemers. Vanuit kleine ondernemingen worden nog slechts weinig personeelsleden naar deze opleidingen gestuurd.

Opleiding voor zowel de werknemers als de zelfstandige ondernemer dienen verder te worden uitgebouwd en gepromoot. Waar wenselijk en mogelijk zal het Agentschap Innoveren en Ondernemen hiertoe inspireren en faciliteren. Hier kan een belangrijke rol weggelegd zijn voor Syntra.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sector worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Zoals hierboven en in het basisdocument van deze RIA reeds werd beschreven, zijn er alternatieve instrumenten voorhanden die kunnen garanderen dat de ondernemer goed is opgeleid of de nodige kwaliteit kan borgen.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederatie Bakkers Vlaanderen. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Dhr. Eddy Van Damme van Bakkers Vlaanderen was op dit informatiemoment aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 17 juni 2016 in aanwezigheid van Bruno Kuylen en Eddy Van Damme van Bakkers Vlaanderen.

- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving.
Deze vergadering vond plaats op 19 juli 2016 2016 in aanwezigheid van Bruno Kuylen en Eddy Van Damme van Bakkers Vlaanderen.

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie Bakkers Vlaanderen).

13.2 Beenhouwer-spekslager

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van beenhouwer-spekslager.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De machtiging beenhouwer-spekslager vindt zijn oorsprong in artikel 3 van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen. Doelstelling van deze naoorlogse wet was de bevoorrading van het land te reglementeren en de prijzen op een redelijk peil te houden om de concurrentiepositie van de ondernemingen en de koopkracht van de bevolking te handhaven.

Bij wet van 27 maart 2014 houdende invoeging van Boek XVIII “Maatregelen voor crisis beheer” in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de rechtshandavingsbepalingen eigen aan boek XVIII, in boek XV van het Wetboek van economisch recht, werd artikel 3 opgeheven, blijven de besluiten die ter uitvoering zijn genomen, van toepassing tot ze uitdrukkelijk zijn opgeheven.

Deze oorspronkelijke doelstelling is al lang niet meer van toepassing.

De huidige doelstelling die aan deze beroepsreglementering wordt toegeschreven is het garanderen van kwaliteit aan de consument.

Het weze opgemerkt dat er geen rechtsgrond is die deze invulling ondersteunt.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de beenhouwers-spekslagers.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). Het beroep van beenhouwer-spekslager is gereguleerd in 6 andere Europese lidstaten ⁷ (zie bijlage nr.1). Vergelijking lukt niet altijd aangezien de activiteiten die onder de titel vallen verschillen onder de lidstaten. Niveauvereisten in deze landen zijn a tot c.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor	☒	Onder meer: <ul style="list-style-type: none">- Kwaliteit:<ul style="list-style-type: none">o Voorafgaandelijke erkenning, toelating

⁷ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

<p>proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.</p>		<ul style="list-style-type: none"> o en registratie FAVV o Lijst wetgeving uitoefening activiteiten m.b.t. kwaliteit (autocontrolelegids pag. 3 inleiding) o Wetgeving m.b.t. allergenen o hygiënewetgeving o meldingsplicht - Milieu: <ul style="list-style-type: none"> o Vlarem o milieuvergunningsdecreet o bedrijfsafval - Warenwetgeving - Handelspraktijken - Consumentenbescherming - ...
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
<p>De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.</p>	☒	<p>Mede door de opkomst van grootwarenhuizen en retailers is er een sterke evolutie naar verkoop van voorverpakte vleeswaren, wat buiten het toepassingsgebied van de wet valt. De ambachtelijke beenhouwer gaat gebukt onder deze concurrentie. Het aantal beenhouwers neemt gestaag af.</p> <p>Nieuwe initiatieven vallen noodgedwongen onder de wetgeving. Zo dienen ondernemers met een kippekraam met geroosterde kip de beroepsbekwaamheid te bewijzen, terwijl hun activiteit zich beperkt tot de aankoop van kip, het roosteren en verkoop van de kip (niet proportioneel).</p>
<p>De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap</p>	☒	<p>Ondernemers die slechts in beperkte mate onder het toepassingsgebied van de wet vallen (slechts beperkt aantal van activiteiten die onder beenhouwer vallen), stoten deze activiteiten af wegens te hoge drempel.</p> <p>Door de hoge concurrentie, de hoge investeringskosten en hoge drempel daalt het aantal beenhouwer-spekslagers.</p>
<p>De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk.</p>	☒	<p>Over of de ondernemer met het kippekraam onder het toepassingsgebied viel, was heel wat onzekerheid en onduidelijkheid.</p> <p>Door de gesegmenteerde opleiding in Wallonië, worden daar deelmachtigingen uitgeschreven (vb. machtiging beenhouwer of machtiging spekslager). Tot op heden dient in Vlaanderen en Brussel het volledige leertraject te worden afgelegd omdat enkel een machtiging beenhouwer-spekslager wordt uitgereikt (en geen</p>

		deelmachtiging). Dit is een historisch gegroeid gegeven.
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	In de opleiding voor vleesverwerking ontbreekt het aspect van technische kennis van de moderne machines.
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De voorwaarden tot toegang tot het beroep leggen enkel de startsituatie vast van de onderneming.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving	☒	Door de vervaging en versmelting met de activiteiten van slager-groothandelaar, rijst onduidelijkheid over welke activiteiten onder welke wetgeving vallen. Volgens het KB van 7 jan 2014 mag o.m. de producent van pluimvee of lagomorfen tot 7.500 stuks van zijn pluimvee en tot 1 000 stuks van zijn lagomorfen per jaar op zijn bedrijf slachten met het oog op de rechtstreekse levering in kleine hoeveelheden aan de eindverbruiker of aan het verkooppunt of de detailhandel. Hier wordt geen machtiging beenhouwer-spekslager vereist.

Conclusie proportionaliteitstest

Tijdens het overleg met de sector bleek al snel dat de huidige vestigingswetgeving de huidige doelstellingen van de sector niet langer dient en ook geen antwoord biedt op de knelpunten, evoluties en uitdagingen van de sector.

De grootste knelpunten van de sector hebben betrekking op de industrialisering, de concurrentie van de grootwarenhuizen, de toename van het segment voorverpakte vleeswaren en vleesbereidingen en de hiermee gepaard gaande prijsdaling.

Deze economische ontwikkelingen kunnen, nog vanuit een markt-economische overweging en al helemaal niet vanuit het Europees beleid, weerhouden worden als redenen om het beroep te reglementeren.

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers en het afgeleverd product, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen economisch belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Ook het argument van de voedselveiligheid verantwoordt niet de reglementering van het beroep. Het aspect van voedselveiligheid wordt gegarandeerd door zeer specifieke wetgeving inzake kwaliteit (zie hierboven). De opleidingen, ook al zijn die geen voorwaarde tot de toegang tot het beroep, zijn middelen die op efficiënte wijze het algemeen belang en in het bijzonder de kwaliteit en voedselveiligheid dienen. De opleiding of praktijkervaring verplicht stellen als voorwaarde tot toegang het beroep is derhalve niet langer proportioneel.

Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving

Samen met de sectorfederaties werd nagedacht over alternatieven om beter te kunnen voldoen aan de doelstellingen die aan de basis lagen van de vestigingswetgeving.

Opleiding is zeer belangrijk: zowel een basisopleiding (= eerste en gratis kwaliteitslabel) als permanente opleiding. Opleiding betreft niet enkel de goede kennis van de producten en grondstoffen, maar ook alles rond voedselveiligheid, milieu, ondernemerschap (opmaak financieel plan, ...). Hierop wil men dus blijvend inzetten - ook bij het wegvallen van de vereisten van een diploma als toegangsvoorwaarde voor het beroep.

Naast opleiding kan gewerkt worden met een **kwaliteitslabel**. De sector beschikt reeds over meerdere labels voor beenhouwers-spekslagers:

- Keurslager
- Topklasse slager
- Klasse club slager
- Topslager (bestaat niet meer)
- Sterslager
- ...

De kracht van Keurslager is dat de collega's maandelijks samenkomen om kennis uit te wisselen en na te gaan hoe de dingen 'beter' gedaan kunnen worden. Dit kan gaan over betere kwaliteit, maar ook over betere prijs, enzovoort. Keurslager organiseert ook een eigen controle. De slagers worden gecontroleerd en als er problemen worden opgemerkt, mag die ondernemer niet meer verder doen onder de vlag van 'keurslager'.

Nog een belangrijk aspect is **ondersteuning van jonge ondernemers** wanneer zij een zaak overnemen. Eigenlijk zou het de fierheid van de beenhouwer moeten zijn om zijn kennis door te geven aan de opvolger. De organisatie Keurslager werkt hiervoor met mentors. Dit gaat soms zo ver dat de mentor helpt met het vullen van de toog bij de start van de overnemer. De federatie kan een grote rol spelen bij het ondersteunen van de ondernemers. Dit verhoogt de slaagkans voor die ondernemer.

Andere initiatieven draaien rond het erkennen van **ambachten**.

- HIB: Handmade In Belgium (vanuit Unizo) - bedoeld om de ambachten 'van onder het stof te halen'.
 - Statuut 'Ambachtsman' vanuit FOD Economie. De erkenning is enkel mogelijk als⁸:
 - *De onderneming in kwestie in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven is als handelsonderneming, ambachtsonderneming of niet-handelsonderneming naar privaatrecht voor de uitoefening van een of verschillende activiteiten.*
 - *De onderneming minder dan twintig werknemers telt*
 - *de activiteit van de onderneming productie, transformatie, reparatie of restauratie van voorwerpen of het leveren van diensten betreft.*
- Bij de toekenning van de erkenning houdt de Commissie Ambachtslieden rekening met*
- *het authentieke karakter van de activiteit,*
 - *het belang van handenarbeid én*
 - *kennis van de ondernemer gericht op kwaliteit, traditie, creatie of innovatie.*

De overheid controleert of je aan de voorwaarden voldoet.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

⁸ http://economie.fgov.be/nl/ondernemingen/leven_onderneming/erkenning_ambachtsman/#.V5n9YE1f0eF

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Voor de activiteiten van beenhouwer-spekslager zijn er goede opleiding voorhanden. De sector beschikt over een waaier van labels die de kwaliteit naar de consument garanderen en zichtbaar maken.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep verschillende sectorfederaties: Landsbond der beenhouwers, NVP, Fenavian en Keurslagers.

Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Geen vertegenwoordiging vanuit de sectorfederaties.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federaties, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 16 juni 2016 in aanwezigheid van Johan van Bosch (NVP), Anneleen Vandewynckel (Fenavian), Johan Cuypers en Ivan Claeys (landsbond der beenhouwers).
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 13 juli 2016 in aanwezigheid van Johan Cuypers en Ivan Claeys (landsbond der beenhouwers), Luc @@@ (PIVA) en Marc van Tilburg (Keurslagers).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de landsbond der beenhouwers).

13.3 Slager-groothandelaar

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep slager-groothandelaar.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

Uit de consultatiegesprekken bleek dat de wetgeving onbekend was in de sector en de oorspronkelijke doelstelling niet meer kon worden achterhaald of beoordeeld.

Probleemstelling

Het grootste knelpunt dat zich hier stelt is de onbekendheid van de vestigingswetgeving bij de sectorfederaties en bij de ondernemingen in de sector.

De oorzaak ligt in de evolutie die de sector heeft ondergaan en waardoor de vestigingswetgeving voorbijgestreefd is.

De activiteiten die bij de het koninklijk besluit tot reglementering van de beroepsactiviteiten werden beoogd, zijn niet meer van deze tijd. De slager-groothandelaar in 1963 beheerde het volledige proces van de aankoop van slachtvee, tot het slachten met het oog op de doorverkoop in het groot.

Heden ten dage is het hele proces opgesplitst in deelprocessen met hun eigen specialisaties die worden uitgevoerd door verschillende ondernemingen. De groothandelaar koopt het vee in sommige gevallen nog wel aan, maar de slachting gebeurt door grote slachthuizen die veelal geïndustrialiseerd zijn en de facto buiten het toepassingsgebied van de vestigingswetgeving vallen.

Door de uitsterving van de activiteit is ook de opleiding verdwenen. Nergens in Vlaanderen bestaat nog een opleiding die aansluit op de bepalingen van het koninklijk besluit.

Ook dit geeft aan dat de activiteiten die aan de grondslag lagen van de reglementering uitgestorven zijn en derhalve deze reglementering zonder voorwerp is gekomen.

Daar de vestigingswetgeving de facto al niet meer toegepast wordt in deze sector, zijn de algemeen beschreven knelpunten zoals beschreven in het algemene deel van de RIA niet langer van toepassing op het beroep van slager-groothandelaars.

De sector geeft aan dat hun activiteiten onderhevig zijn aan tal van andere reglementering inzake hygiëne, voedselveiligheid, milieu, kwaliteitsbewaking, slachtnormen,

De vereisten die op grond van deze andere reglementeringen worden opgelegd wegen zwaar op de sector die gebukt gaat onder de concurrentie van Duitsland en Polen.

Vanuit deze reglementering, en in het bijzonder op uitdrukkelijk verzoek van het FAVV, worden duurzame opleiding en kwalificatie-eisen van de medewerkers verwacht. Deze opleiding en profielen sluiten, in tegenstelling tot de vestigingswetgeving, volledig aan bij de huidige noden en evoluties binnen de sector. Bijkomende kwalificatievereisten opleggen vanuit een vestigingswetgeving is overbodig en belastend.

Gezien zij zelf de afschaffing van beroepsbekwaamheden bij monden van vestigingswetgeving voor slager-groothandelaar bepleiten, is er geen noodzaak om deze andere reglementeringen exhaustief op te sommen teneinde deze in hun totaliteit te onderwerpen aan de proportionaliteitstoets

Conclusie proportionaliteitstest

Daar de doelstellingen die theoretisch gezien aan de basis zouden kunnen liggen van de vestigingswetgeving voor de slagers-groothandelaars momenteel de facto zonder vestigingswetgeving worden behaald, kan moeilijk gesproken worden van proportionaliteit van de vestigingswetgeving. Het is duidelijk dat een wetgeving die de facto niet wordt toegepast de proportionaliteitstest niet doorstaat.

Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving

Daar de vestigingswetgeving voor de sector de facto niet werd toegepast moet ook niet naar alternatieven worden gezocht. Diensten die door het Agentschap Innoveren en Ondernemen worden aangeboden, werden opgelijst naar de sectororganisatie toe.

Deze diensten kunnen het ondernemerschap in algemene zin zeker mee verder ondersteunen.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

Daar de vestigingswetgeving de facto niet wordt nageleefd in deze sector, kunnen we ook niet spreken van een impact van het afschaffen van de vestigingswetgeving voor de slagers – groothandelaars. De ondernemers in de sector hebben voldoende kwaliteiten voor het uitoefenen van hun beroep (vnl. sectorspecifieke kennis).

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via verschillende sectorfederaties. In eerste instantie werd met de verschillende sectororganisaties gepraat die ook de beenhouwers – spekslagers vertegenwoordigen (Landsbond der beenhouwers, NVP, Fenavian en Keurslagers), tot bleek dat geen van hen het beroep van beenhouwer-groothandelaar echt vertegenwoordigt. Daarna werden achtereenvolgens Febev en VVV betrokken in het consultatieproces en specifiek voor de slagers – groothandelaars. Het blijkt dat VVV de beste vertegenwoordiger is van de sector.

Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Geen vertegenwoordiging vanuit de sectorfederaties.
- Eerste overlegvergadering met FEBEV waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn).
Deze vergadering vond plaats op 18 oktober 2016 in aanwezigheid van Michael Gore (Febev).
- Een tweede overlegvergadering met FEBEV vond plaats op 3 november 2016. Intussentijd had Michael Gore van de sectororganisatie contact gehad met Benoît Luycx van VVV (Vlaamse Veehandelaars & Veeproducten). Deze federatie vertegenwoordigt het best de sector slager – groothandelaar.
- Met Dhr. Benoît Luycx werd telefonisch overlegd op 04 11 2016 en nadien ook nog op 13 12 2016. De kerninhoud van het telefonisch overleg werd vastgelegd in mail.

13.4 Begrafenisondernemers

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van begrafenisondernemers.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

Het oorspronkelijke doel achter de regulering van de toegang tot het beroep is het garanderen dat ondernemers opgeleid en met kennis van het vak een onderneming starten. Dit is zowel in het belang van de gehele bevolking, de uitvaartsector en de starters zelf. In deze sector wil men fouten vanuit de ondernemer vermijden, om zo emotionele schade bij de overlevenden te vermijden.

Daarnaast wil men met de wetgeving de kwaliteit van het ondernemerschap verhogen om op die manier de slaagkansen van de zelfstandige te vergroten.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de begrafenisondernemers.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). Bepaalde activiteiten van begrafenisondernemer zijn gereguleerd in 4 (1 ongedefinieerd) andere Europese lidstaten ⁹ (zie bijlage nr. 1). Niveauvereisten in deze landen zijn voornamelijk A. Daarenboven verschillen per land de activiteiten die gevat worden door het gereguleerd beroep, waardoor vergelijking niet evident is.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	<ul style="list-style-type: none"> - Uitgebreide reglementering m.b.t. lijkbezorging en begraafplaatsen - VLAREM-wetgeving inzake rouwkamers (Rubriek 35 Vlare II) - bedrijfsafval - Sociale wetgeving: Paritair Comité 320 - Wetgeving op het aanbieden van verzekeringen (FSMA) - Deontologische code (niet afdwingbaar) - Handelspraktijken

⁹ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

		- Consumentenbescherming ...
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	De voorwaarden in de vestigingswetgeving zijn niet afgestemd op evoluties binnen de sector: vb. (burgerlijke) uitvaartdiensten, alternatieve uitvaarten, thanatopraxie, ... Ook wordt er geen rekening meer gehouden met de veranderende maatschappelijke realiteit (eenmanszaken, KMO, grote groepen, ...).
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	Het probleem van werken met een 'aangestelde' voor het bewijzen van de beroepsbekwaamheid speelt sterk in deze sector. In het verleden werd hier ook reeds tegen gezondigd. Vooral het feit dat men na het wegvallen van de beroepsbekwaamheid 6 maanden de tijd heeft om terug in orde te zijn, is een zwak punt in de huidige vestigingswetgeving. Dit is een algemeen probleem maar zeer zichtbaar in deze sector.
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	Het opleidingsaanbod is zeer beperkt en evolueert onvoldoende mee. De sector wenst zelf mee in te staan voor opleidingen om aan dit knelpunt te verhelpen. De (beperkte) opleiding bestaat vooral in avondschoon. Er zijn echter ook online opleidingen, waarna een examen afgelegd wordt bij de centrale examencommissie. Tijdens dit examen kan echter niet getest worden op praktijkkennis. Er wordt geen stage gevraagd om praktijkervaring op te doen. Onder meer in Latijns-Amerikaanse landen zet men zeer sterk in op opleiding i.p.v. op het reglementeren van de toegang tot het beroep.
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening	☒	Blijvende opleiding en bijscholing wordt niet vereist voor het uitoefenen van het beroep. Praktijk toont de noodzaak hiervan echter wel aan.

Conclusie proportionaliteitstest

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de

sector. De mate waarin zij het algemeen (economisch) belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Alternatieven vanuit de sector bij opheffing van de vestigingswetgeving

Tijdens het overleg bleek al snel dat de huidige vestigingswetgeving de proportionaliteitstoets niet doorstaat, de doelstellingen van de sector niet langer dient en ook geen antwoord biedt op de knelpunten, evoluties en uitdagingen van de sector.

Samen met de sectorfederaties werd nagedacht over alternatieven afgestemd op de huidige doelstellingen binnen de sector.

Opleiding is en blijft zeer belangrijk. De huidige opleiding (via Syntra) voldoet niet overal meer. Vanuit VARU wordt, in overleg met AHOVOKS een traject doorlopen om een opleiding aan te bieden samen met CVO (centrum voor volwassenenonderwijs).

Een diploma / getuigschrift van deze opleiding kan naar de burger toe eerste bewijs zijn van het feit dat de ondernemer een degelijke opleiding heeft genoten.

Binnen het aspect opleiding moet vooral ook aandacht gaan naar het opleiden van het personeel. Dit is de meest effectieve manier om fouten te vermijden. Momenteel komt dit aspect amper aanbod in de huidige opleiding.

Met AHOVOKS werden 3 competentieprofielen opgemaakt:

- Uitvaartmedewerker;
- Uitvaartassistent;
- Uitvaartmanager.

De opleidingen zullen hierop afgestemd worden.

Aangezien de uitvaartsector een kleine sector is, zijn er weinig studenten/leerlingen, wat automatisch het regulier opleidingsaanbod doet dalen (kostprijs ten opzichte van return niet proportioneel).

Om hier gepast antwoord op te bieden, wenst de sector zelf opleidingen aan te bieden. De sector kan hier veel flexibeler op inspelen, zowel qua frequentie, locatie als inhoud.

Naast opleiding kan gewerkt worden met een **kwaliteitslabel / keurmerk**, waarvan één van de criteria om dit label te verkrijgen de opleiding (gegeven door de sector) is.

Verschillende opties liggen open en worden door de sectorfederaties zelf verder bekeken:

- Lidmaatschap van de beroepsvereniging, als label voor kwaliteit. In dit geval kan een onderneming vb. enkel lid worden van de beroepsvereniging als de ondernemer een goede opleiding heeft genoten;
- Keurmerk zoals in Nederland reeds bestaat voor begrafenisondernemers (puntensysteem) en dat elke 2 jaar moet worden vernieuwd. Belangrijke aspecten in dit keurmerk kunnen zijn:
 - o Basisopleiding;
 - o Voortgezette of permanente opleidingen (niet enkel van ondernemer, ook van personeel);
 - o Label moet per vestiging worden verkregen, niet (enkel) voor de onderneming in zijn geheel;
 - o ...

Controle op het label is belangrijk en moet nog uitgewerkt worden. De sector kan inspiratie gebruiken vanuit het Agentschap innoveren en Ondernemen rond algemene aspecten voor het uitwerken van een label.

Funebra geeft aan vooral geïnteresseerd te zijn door een Europees kwaliteitslabel voor de uitvaartsector.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, onduidelijkheid, ...).

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond. De sector wenst echter de schade die door de slechte ondernemingen wordt berokkend aan nabestaanden zo klein mogelijk te houden. Deze schade is vaak het gevolg van onzorgvuldigheid of gebrek aan inlevingsvermogen. Vestigingsreglementering biedt hier geen soelaas. Daarom wenst men alternatieven in te zetten (zie hierboven: blijvend inzetten op opleiding / keurmerk of kwaliteitslabel / ...).

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer wat een doeltreffend alternatief biedt tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederaties Funebra (federale beroepsvertegenwoordiging) en Uitvaartunie Vlaanderen (VARU - Vlaamse beroepsvertegenwoordiging). Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Vanuit de uitvaartsector was er geen afgevaardigde aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 19 mei 2016 in aanwezigheid van Johan Dexters (Funebra) en Stijn Timmerman, Bruno Quirijnen en André Cremers (VARU).
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 19 juli 2016 in aanwezigheid van Johan Dexters (Funebra) en Stijn Timmerman, Bruno Quirijnen en André Cremers (VARU);
- Een derde overlegvergadering op 5 september 2016 waarin verder de alternatieven werden afgetast met Johan Dexters (Funebra);
- Een derde overlegvergadering op 22 september 2016 waarin verder de alternatieven werden afgetast met Stijn Timmerman, Bruno Quirijnen en André Cremers (VARU).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en beide sectorfederaties).

13.5 Dentaaltechnicus

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing van de beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van dentaaltechnicus.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De vestigingswetgeving heeft als doel de bescherming van de consument in het kader van de *volksgezondheid*.

Tandheelkundige prothesen zijn invasieve medische hulpmiddelen naar maat.

De tandarts maakt de mal en geeft de instructies door aan de dentaaltechnicus die vervolgens de prothese maakt. Op aangeven van de tandarts kan het zijn dat de dentaaltechnicus verzocht wordt correctie of wijzigingen aan te brengen. De tandarts brengt de prothese aan bij de patiënt. Op geen enkel moment heeft de dentaaltechnicus contact met de patiënt. Hij is evenmin toegelaten in het kabinet van de tandarts bij plaatsing van de prothese.

De eindverantwoordelijkheid voor de prothese ligt bij de tandarts.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de dentaaltechnici.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomaveisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). Wanneer het beroep gereguleerd is in andere lidstaten, is de inhoud van het beroep vaak anders dan in België en is de dentaaltechnicus vb. ook verantwoordelijk voor plaatsing (i.e. paramedisch beroep). In België beperken de activiteiten zich tot de loutere productie van de prothese. Vergelijking met andere landen is derhalve niet evident.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	Algemene richtlijn FAGG (richtlijnen voor tandtechnici) Wetgeving op medische hulpmiddelen die vereist dat een certificaat wordt meegestuurd bij het product waarin vermeld wordt welke producten werden gebruikt in het eindproduct. FAGG: verantwoordelijke moet zijn organisatie en het medisch hulpmiddel notificeren bij het federaal agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten. Meldingsplicht

		Handelspraktijken Consumentenbescherming
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	Evoluties betreffen enerzijds de technische kant van het beroep, alsook de organisatie van de markt. Meer en meer worden de protheses gemaakt in de kabinetten van de tandartsen.
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	Door de bescherming van de vestigingswetgeving, zet de sector minder in op evoluerende technologie. Grote ondernemingen, die buiten de vestigingswetgeving vallen, doen dit wel, waardoor er een "industriële" productie ontstaat tegen veel goedkopere tarieven. Door de afscherming van de sector zijn de prijzen heel hoog waardoor de sector moet opboksen tegen import uit vb. China (kostprijs prothese hier gemaakt +/- 750 €, geïmporteerde prothese +/- 100€) . Omwille van de hoge kostprijs is er een hoge concurrentie van ander landen (in het bijzonder Nederland en Turkije) die tegen veel lagere prijzen een totaalconcept aanbieden. De sector is zeer kleine sector, slechts een 500- tal ondernemingen. De voorwaarden voor Toegang tot het Beroep zijn een rem voor nieuwe startende ondernemers.
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk.	☐	NVT
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt.	☒	Bij gebrek aan studenten is de investeringen in deze richting ook lager (beperkte return op input)
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	Permanente opleiding is noodzakelijk in het beroep van dentaaltechnicus om bij te blijven met de evoluties in de markt en zo blijvend de vereiste kwaliteit te waarborgen.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☐	NVT

Conclusie proportionaliteitstest

Het aspect van volksgezondheid wordt gegarandeerd door zeer specifieke wetgeving onder meer gekoppeld aan de gebruikte producten (zie hierboven). De eindverantwoordelijkheid inzake volksgezondheid ligt bij de tandarts. De opleiding of praktijkervaring verplicht stellen als voorwaarde tot toegang het beroep is derhalve niet langer proportioneel. Te meer daar de dentaaltechnicus enkel de prothese vervaardigt in opdracht en volgens de instructies van de tandarts, is het moeilijk redenen van volksgezondheid in te roepen als verantwoording.

Wanneer de dentaaltechnicus evolueert naar een paramedisch beroep, dient de overweging opnieuw te worden gemaakt maar door de dan bevoegde autoriteit, zijnde FOD Volksgezondheid.

Alternatieve piste voorgesteld door de sector

Tijdens het overleg bleek al snel dat de huidige vestigingswetgeving de proportionaliteitstoets niet doorstaat, de doelstellingen van de sector niet langer dient en ook geen antwoord biedt op de knelpunten, evoluties en uitdagingen van de sector.

De sectorfederatie wenst in functie en positie te evolueren naar de situatie waarbij de tandartsen de patiënt doorverwijzen naar de dentaaltechnici om de uitneembare protheses te maken én te plaatsen. De tandarts doet de opmeting (vooraf) en de kwaliteitscontrole (nadien). Zo blijft de patiënt naar de tandarts gaan, en heeft die ook de eindverantwoordelijkheid.

Vanuit de sector zelf is men reeds dit traject opgestart naar **regulering van het beroep als paramedisch beroep** (via volksgezondheid).

Een wijziging van de inhoud van het beroep zal ook sterk de instroom naar het beroep wijzigen, naar mensen met meer interesse in contact met mensen.

Een alternatief voor de regulering via volksgezondheid is de ontwikkeling van een **kwaliteitslabel** voor dentaaltechnici. Dit label moet vooral gericht zijn naar tandartsen; dentaaltechnici komen in de huidige situatie immers niet in contact met de personen in kwestie. Dit maakt dat de eisen voor het label mogelijk anders zijn dan indien dit wel het geval zou zijn geweest.

In elk geval blijft **opleiding** zeer belangrijk. Momenteel bestaat er enkel een opleiding op technisch niveau. De sector wil wel nog steeds een hoger niveau van opleiding (bachelor) om een volledige en kwaliteitsvolle opleiding van de dentaaltechnologen te garanderen. Men is hiervoor in gesprek met de Hogeschool Gent.

Er zullen op 3 niveaus opleidingen worden voorzien: één op technisch niveau (i.e. bestaande opleiding), één op een niveau lager en één op een niveau hoger onderwijs (bachelor).

Dit zal resulteren in volgende profielen:

- Dentaaltechnisch medewerker
- Dentaaltechnicus
- Dentaaltechnoloog (bachelor - opleiding nog niet bestaande).

Indien de bachelor opleiding er niet zou doorkomen, denkt de sector erover om zelf deze opleidingen te voorzien. Zij beschikken over een opleidingscentrum waar leveranciers momenteel opleidingen geven.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming een bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de klanten (tandartsen) niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederatie UDB. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. De sectorfederatie van de dentaaltechnici was op deze informatievergadering niet aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 25 05 2016 in aanwezigheid van Lucien Van den Berge en Marc Vosters (UDB).
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 8 september 2016 in aanwezigheid van Lucien Van den Berge en Marc Vosters (UDB).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.6 Motorvoertuigen

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing van de beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroepencluster van de motorvoertuigen.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De oorspronkelijke doelstellingen van deze beroepencluster werden door de sectorfederatie als volgt geformuleerd:

- het algemeen principe van de vestigingsvereisten is een preventieve maatregel omdat ze schade wil voorkomen, terwijl algemene wetgeving meestal curatief is en de geleden schade tracht te beperken of vergoeden;
- waken over voldoende beroepstechnische en administratief-juridische vakkundigheid om de kansen op succesvol ondernemen van de starter maximaal te waarborgen;
- het voorgaande moet een minimum garantie voor de klant/consument zijn, aangezien de aanschaf, het onderhoud en de eventuele reparatie van een voertuig een aanzienlijke kost in zowel het gezinsbudget als het bedrijfsbudget vormen.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de motorvoertuigen.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	<p>De vestigingswetgeving legt diplomaverenisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG).</p> <p>De bepaalde activiteiten uit de beroepencluster is geregulemeerd in 13 andere Europese lidstaten¹⁰ (zie bijlage nr. 1). Niveauvereisten in deze landen gaan van A tot C.</p> <p>Aangezien in het merendeel van de andere landen, slechts een beperkt aantal van de activiteiten uit de cluster geregulemeerd zijn, is vergelijking zeer moeilijk.</p> <p>Voor heel wat van deze activiteiten volstaat een niveau A.</p> <p>Aangezien binnen de automerken zwaardere vereisten dan de beroepsbekwaamheid wordt opgelegd, zal de (oneerlijke) concurrentie vooral optreden in de onafhankelijke (niet-merkgebonden) markt.</p>

¹⁰ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is geregulemeerd eerder afnemen dan toenemen.

<p>Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.</p>	☒	<ul style="list-style-type: none"> - Verordening EG 661/2009 - Wet politie wegverkeer 1 december 1975 - Inschrijving voertuigen KB 20 juli 2001 - Tachograaf Verordening EU/561/2006 - Snelheidsbegrenzer KB 15/02/2006 - Garantie op gebreken verkochte zaak - BW art. 1604, 1641 tot 1649 - Informatie CO2 - KB 05/09/2001 - VLAREA 05/12/2003 - MBO Recytyre 11/06/2010 - Wet beteugeling kilometerstellerfraude 11/06/2004 - Kredietovereenkomsten FSMA - Boek VII WER - Marktpraktijken en Consumentenbescherming - WER boek VI - Verzoeningscommissie AutoMoto - Voor types voertuigen: Europese richtlijnen 2007/46/EG, 2002/24/EG (overgang naar Verordening (EU) Nr. 168/2013), 2003/37/EG (overgang naar Verordening (EU) Nr. 167/2013), KB van 15 maart 1968 gewijzigd door het KB van 14 april 2009 - Voor individuele voertuigen: Europese richtlijn 2007/46/EG, het KB van 15 maart 1968 gewijzigd door het KB van 14 april 2009 en het KB van 15 maart 1968 vóór de wijziging van 14 april 2009 - IMVM Integrale milieuvorwaarden voor garage- en carrosseriebedrijven BVR 15/09/2006 - Omgevingsvergunning (ruimtel. Ord.) stallen van voertuigen - Technisch Reglement KB 15/03/1968 - Technisch reglement KB 15/03/1968 - instructie GOCA 11/2012 - LPG-installaties VN/ECE Reglement 67/1 - Reglement 115 - CNG-installaties VN/ECE Reglement 110 - Tuning Omzendbrief FOD Mobiliteit 18/04/2006 - Norm fabricage ECE R 30 - Norm fabricage ECE R 37 - Richtlijn 2003/37/EG (overgang naar Verordening EU/167/2013) - Machinerichtlijn 2006/42/EG dd 17/05/2006 tot wijziging van richtlijn 95/16/EG - ATEX-richtlijn 2014/34/EU dd 26/02/2014 - Febelauto - MBO aanvaardingsplicht afgedankte voertuigen 17/12/2010 - ...
--	-------------------------------------	--

Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	Vb. voorwaarden niet aangepast aan situatie met elektrische fietsen, aan bamboefietsen, concept van bouwpakketten,... Naast technische evoluties is er momenteel een grote evolutie aan de gang van automobilititeit naar mobiliteit in zijn algemeenheid - dit komt niet voldoende aan bod in de vestigingswetgeving.
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	Hobbyzaken die hun assortiment wensen uit te breiden met fietsen dienen over de beroepsbekwaamheid te beschikken, terwijl deze uitbreiding slechts een fractie van hun aanbod uitmaakt en zij geen verder service of na-service verlenen.
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	Ondernemers proberen de wet te omzeilen door in de Kruispuntenbank voor Ondernemingen andere activiteiten aan te geven dan de activiteiten die ze zullen uitvoeren. Hierdoor blijven ze ook onder de radar voor controle.
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☐	
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding terwijl er een continue technische evolutie is.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☐	
Andere:	☒	De structuur van de vestigingsvereisten in de sector is onlogisch en inhoudelijk niet evenredig coherent opgebouwd (opsplitsing van activiteiten over 4 verschillende beroepsbekwaamheden, zijnde rijwielactiviteiten, motorvoertuigen intersectoraal, motorvoertuigen met een maximale massa tot 3,5 ton, motorvoertuigen met een maximale massa van meer dan 3,5 ton)

Conclusie proportionaliteitstest

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen economisch belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

De verkeersveiligheid in het kader van de algemene veiligheid kan een dwingende reden van algemeen belang zijn, wanneer zij enkel betrekking heeft op activiteiten die de verkeersveiligheid waarborgen, op geen andere wijze kunnen worden gegarandeerd en gecontroleerd en proportioneel zijn.

Heel wat activiteiten die momenteel binnen deze cluster gereguleerd zijn, hebben geen betrekking op de verkeersveiligheid. De overige activiteiten worden gegarandeerd door middel van andere maatregelen vanuit de constructiesector, officiële controle organen en controle organen opgezet vanuit de sector.

Deze sector zet heel zwaar in op opleiding, zowel via het reguliere onderwijs als initiatieven vanuit de sector. De opleidingen, ook al zijn die geen voorwaarde tot de toegang tot het beroep, zijn middelen die op efficiënte wijze het algemeen belang en in het bijzonder de kwaliteit en verkeersveiligheid dienen.

De opleiding of praktijkervaring verplicht stellen als voorwaarde tot toegang het beroep is derhalve niet langer proportioneel.

Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving

Vanuit de sector wordt vooral ingezet op 2 alternatieven die men als valabel beschouwd als alternatief voor de vestigingswetgeving: nl. het blijvend inzetten op een goede, kwaliteitsvolle **opleiding** én het (verder) ontwikkelen van een **kwaliteitslabel**.

Verskillende competentieprofielen werden opgemaakt en doorgegeven aan AHOVOKS die ze hebben omgezet in onderwijsprofielen (2011).

Voor het kwaliteitslabel kan men voortbouwen op bestaande kwaliteitslabels in de sector. Men denkt na over koppeling van het label aan lidmaatschap bij de federatie. De voorwaarden voor het label kunnen door de sector zelf bepaald worden (onder meer een basisopleiding of jaarlijkse opleiding kan deel uitmaken van deze voorwaarden).

Daar de sector bestaat uit verschillende deelsectoren moet een keuze gemaakt worden tussen het ontwikkelen van 1 oplossing voor de hele sector dan wel voor verschillende deeloplossingen. De aanwezigen op het overleg zijn voorstander voor 1 label - om zo duidelijker te zijn naar de klanten toe. Dit zal intern nog verder worden onderzocht.

Visibiliteit van het label is van groot belang voor het welslagen ervan.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond. Dit mag echter geenszins de veiligheid op de weg in het gevaar brengen.

Hiervoor bestaan binnen de sector reeds alternatieven die de garantie geven dat de ondernemer goed is opgeleid: vb. sectoroverkoepelend kwaliteitslabel / blijvend inzetten op permanente opleiding. In de sector bestaan reeds enkele labels die verder kunnen uitgebouwd en uitgebreid worden. Hoewel de labels reeds bestaan werd tot nu toe er nog niet veel ruchtbaarheid aan gegeven naar de consument toe. Bij het wegvallen van de vestigingswetgeving zal dit automatisch gebeuren.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederaties Traxio en Febelcar. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Dhr. André Sommereyns van Traxio was op dit overleg aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 16 juni 2016 in aanwezigheid van André Sommereyns van Traxio en Kristof Eraly van Febelcar.
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 24 juli 2016 in aanwezigheid van André Sommereyns en Jos Vermeiren van Traxio en Kristof Eraly van Febelcar.

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.7 Opticien

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van opticien.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

Volgens de sector is de doelstelling achter de vestigingswetgeving het leveren van kwaliteit naar de klant toe. Meer specifiek kan deze doelstelling als volgt geformuleerd worden:

- verstrekken van optimale visuele zorgen;
- consument voorzien van de meest geschikte visuele uitrusting (bril, contactlenzen, ...).

Een bril of contactlenzen beïnvloeden de levenskwaliteit van de consument, mits de correcte correctie en een juiste montage van de glazen, keuze voor contactlenzen, opvolging, onderhoud. Hiervoor is grondige vakkennis, zowel technisch, deontologisch als manueel vereist.

Ter verantwoording voor de reglementering van het beroep werd de bescherming van de volksgezondheid ingeroepen.

Probleemstelling

Alvorens de knelpunten te bekijken, is een duidelijke perceptie nodig van de scope van het gereguleerd beroep van opticien volgens de huidige wetgeving.

De activiteiten van opticien zoals bepaald in het koninklijk besluit omvatten:

1° het verkopen, het onderhouden en het herstellen van artikelen om het zicht van de mens te verbeteren of te compenseren;

2° het verkopen, onderhouden en het herstellen van kunstogen.

In overeenstemming met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie behoort de verkoop van lenzen niet onder de reglementering. Deze activiteit is in België niet gereguleerd.

De toegelaten activiteiten omvat dus niet het meten van het oog, hoewel enige kennis van optometrie wordt verwacht en dit in de praktijk toch door de opticien wordt gedaan.

In het merendeel van de andere lidstaten behoort het meten van het oog, de optometrie, tot de gereguleerde activiteiten van de opticien Dit bemoeilijkt de vergelijking tussen de verschillende lidstaten.

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de opticiens.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomaverenisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). De beroepencluster is gereguleerd in 11 andere Europese lidstaten ¹¹ (zie bijlage nr. 1). Niveauvereisten in deze landen zijn A tot C. Vergelijking is moeilijk omdat

¹¹ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

		de "opticiens" in ander lidstaten ook de activiteiten van optometrist of oftalmoloog mogen uitoefenen, zijnde activiteiten die expliciet uitgesloten volgens de huidige vestigingswetgeving.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	<ul style="list-style-type: none"> - De wetgeving die op de sector van de opticiens van toepassing is werd door de sector bijeengebracht en wordt onder deze tabel weergegeven. - Handelspraktijken - Consumentenbescherming -
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	De klemtoon van de activiteiten van de opticiens ligt niet langer in het verkopen van brillen, lenzen,.. maar in het meten van de ogen, wat niet onder de huidige vestigingswetgeving valt.
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	De wetgeving hindert progressieve ontwikkelingen die we wel in andere landen vaststellen (vb. de online aankoop van brillen en plaatsing van glazen)
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	Een aantal zaken zijn niet gevat door de vestigingswetgeving, in het bijzonder optometrische dienstverlening. De opleiding tot opticiens omvat wel beide aspecten: zowel opticiens als optometrist. Dit schept onduidelijkheid en remt ondernemers af die zich enkel willen beperken tot de gereglementeerde activiteiten van opticiens, zonder de service van meting.
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	De opleiding opticiens is geëvolueerd naar opleiding opticiens –optometrist. Het tweede deel maakt het grootste deel uit van de opleiding. Dit geeft de verschuiving aan van opticiens naar optometrist. De zuivere activiteiten van opticiens boeten in aan belang.
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding. Permanente vorming is belangrijk voor opticiens, omdat er sterke evoluties zijn, zowel in producten als in oogmeting.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☐	NVT

Oplijsting overige wetgeving op de sector van de opticiens:

- RIZIV K.B. 30.9.2012 B.S. 15.10.2012 + Erratum B.S. 22.7.2013
=> hierin zitten een aantal Europese normen vervat inzake montage van brillenglazen
=> hierin zitten ook minimum maatstaven vervat voor metingen bij contactlenspassingen
- RIZIV overeenkomst borginstellingen en opticiens Z2014 tot Z2014bis – – gecoördineerde tekst
=> dit houdt een aantal gedragsregels in tussen opticiens en borginstellingen (mutualiteiten)

- publiciteit in het kader van RIZIV Artikel 127 van de GvU-wet, gecoördineerd op 14 juli 1994

Op Europees vlak zijn dat normen inzake producten

- ISO 12870 (Monturen)
- ISO 21987 (gemonteerde optische glazen)
- ISO 11985 (contactlenzen)
- ISO 14889 (betrekking op het voorschrift volgens type lazen)
- ISO 8980-1 (unifocale en multifocale glazen)
- ISO 8980-2 (progressieve glazen)
- ISO 8980-3 (transmissie van optische glazen en meetmethoden)
- ISO 13666 (termen en definities)

- Directieve 93/42/CE inzake 'medical devices'
- Directieve 89/686/CEE inzake 'personal protection equipment'

+ andere normen inzake fabricage (nikkelallergie, brandveiligheid, snijdende oppervlakten, ...)

Conclusie proportionaliteitstest

Onder impuls van de Europese Commissie is er door de verschillende lidstaten een gemeenschappelijke evaluatie geweest voor het beroep opticiens.

Hieruit blijkt dat de verschillende lidstaten het meten van het oog weerhouden als een activiteit waarvan de reglementering op grond van volksgezondheid verrechtvaardigd is.

De Europese Commissie herinnert er aan dat dit argument enkel kan weerhouden worden wanneer de maatregel proportioneel is om de volksgezondheid te garanderen. Dit moet blijken uit een concrete risicoanalyse waarbij ook andere elementen, zoals gereguleerde opleiding, andere reglementering, ... mee in overweging worden genomen. Daarenboven geeft de Europese Commissie aan dat het gevaar voor de volksgezondheid evolueert en daalt in functie van technische en wetenschappelijke vooruitgang.

Bij gebrek aan dergelijke verantwoording kunnen de gereguleerde activiteiten van opticiens niet weerhouden worden.

De hierboven aangehaalde wetgeving en reglementering en de gereguleerde opleiding zorgen voor de bescherming van de consument op vlak van volksgezondheid.

Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving

Voor de alternatieven wensen de sectorfederaties onderscheid te maken tussen het beroep van opticiens en het beroep van optometrist.

- **Opticiens.** Huidig beroep = gereguleerd volgens KB. Dit gaat enkel over verkoopactiviteiten. De sector houdt niet langer vast aan het behoud van deze wetgeving. Opticiens in de toekomst organiseert verkoop, maar kan ook nog algemene oogmetingen verrichten. Ook hiervoor is een zekere opleiding nodig. De toestellen die deze oogmeting ondersteunen zijn ondertussen zeer goed. Indien er ondernemers zijn die zonder kennis van zaken oogmetingen verrichten en verkeerde adviezen geven, zal de consument dit snel merken. Dit deel van de markt is zelfregulerend en moet dus niet aan de toegang tot het beroep onderworpen worden.

- **Optometrist.** Huidig beroep = niet gereguleerd. In de opleiding tot opticien zit ook wel de opleiding tot optometrist. Algemene oogmeting wordt aangeleerd in de opleiding die zich op niveau van het secundair onderwijs bevindt; ingewikkeldere metingen (functionele optometrie) en behandelingen (training) bevindt zich in de opleidingen op het bachelor niveau. Voor optometrist wenst men in de toekomst te komen tot een reglementering, met name via erkenning als paramedisch beroep.

In de huidige situatie verricht naar schatting 80 % van de opticiens ook optometrische handelingen. Slechts ongeveer 10 % hiervan heeft een bachelor opleidingsniveau. Deze situatie waarbij een opticien ook optometrist is kan volgens de sector zeker blijven bestaan. Men wil zeker niet evolueren naar een situatie waarbij de optometrist enkel kan werkzaam zijn in een kabinet van een oogarts.

Enkele vragen blijven nog open staan en moeten verder bekeken worden in het kader van bovenstaande voorstel. Eén van de punten die regelmatig in het gesprek met de beroepsfederaties terugkomen is de 'first fitting' voor lenzen. Verkoop van lenzen is momenteel helemaal vrij. Er zou een verplichting kunnen zijn om bij een oogarts / optometrist langs te gaan voor een voorschrift alvorens men lenzen (eender waar) kan aankopen. Dit zal latere problemen aan het oog vermijden. Dit systeem is momenteel in voege in Frankrijk, met dit verschil dat in Frankrijk enkel de oogarts voorschriften mag afleveren. Dit veroorzaakt lange wachttijden - wat te vermijden is in Vlaanderen / België door ook de optometrist de bevoegdheid te geven het voorschrift af te leveren. Voor jongeren (< 18 jaar) is het reeds zo dat een terugbetaling wordt gegeven via de ziekenkas indien men een voorschrift heeft. Dit kan ev. nog dwingender worden gesteld, nl. voorschrift is verplicht.

Naast regulering als paramedisch beroep zijn volgende instrumenten belangrijk:

- Basisopleiding. Er werden reeds competentieprofielen opgemaakt, maar deze moeten worden herzien in het licht van de mogelijke erkenning van optometrist als paramedisch beroep.
- Deontologie voor de sector (goede praktijken).
- Ev. verplicht maken van permanente vorming.

Momenteel wordt er nog niet voldoende ingezet op permanente vorming. Indien optometrist erkend wordt als paramedisch beroep denkt men aan een soort van visumplicht, zoals bij dokters, waarbij men verplicht opleidingen moet volgen.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We gaan in deze evaluatie uit van een wegvallen van de vestigingswetgeving zoals die nu bestaat en van een reglementering van het beroep van optometrist als paramedisch beroep. De initiatieven zijn hiertoe reeds genomen op federaal niveau.

In dit geval vallen enkel de activiteiten van opticiens (verkoop van corrigerende hulpmiddelen) buiten een reglementering van toegang tot het beroep. Voor dit beroep geldt dan dat de markt zichzelf zal reguleren. Ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zullen zijn, zullen niet kunnen blijven bestaan.

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederaties APOOB en UzOOi. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Geen van beide sectorfederaties was aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 13 juni 2016 in aanwezigheid van Vincent Breugelmans (APOB) en Ignace Fransman (UzOOi).
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 4 augustus 2016 in aanwezigheid van Vincent Breugelmans (APOB) en Ignace Fransman (UzOOi).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.8 Kappers

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffen van beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van kapper.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De oorspronkelijke doelstelling achter de vestigingswetgeving werd door de sector van de kappers geformuleerd als het beschermen van de vorming tot beroep van artisanale haarkapper .

De bescherming van de consument is volgens de sector tweeledig.

Door de activiteit te reglementeren wenst men de consument te garanderen dat hij op een professionele wijze zal worden behandeld (gemoedsrust) . Doordat de kapper gebruik maakt van chemische middelen wenst men door de reglementering de volksgezondheid te garanderen.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de kappers.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). Het beroep van kapper is gereguleerd in 13 andere Europese lidstaten ¹² (zie bijlage nr. 1). Niveaureisten in deze landen zijn eveneens meestal B.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	<ul style="list-style-type: none"> - Europese verordening 1223/2009 - UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE van 25 november 2013 inzake richtsnoeren met betrekking tot bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende cosmetische producten - KB van 17 juli 2012 betreffende cosmetische producten - Adviezen van de Hoge Gezondheidsraad (inzake hygiëne, gebruik van producten en toestellen,...) - milieuwetgeving - marktreglementering - consumentenbescherming

¹² Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

		<p>Andere wetgeving die van toepassing is op de sector betreft voornamelijk wetgeving die betrekking heeft op producten en het gebruik ervan.</p> <p>De producten die door de kappers worden gebruikt, zijn ook vrij te krijgen in de handel, waardoor ook niet opgeleide mensen (met name de consument) ermee aan de slag zou kunnen en dit argument niet weerhouden kan worden om toegang tot het beroep op te werpen.</p>
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	<p>De vestigingswet laat geen ruimte voor wie enkel een deelactiviteit wil uitoefenen, voorbeeld barbier, kinderkapper, ...</p> <p>De ondernemer die slechts een deelactiviteit wil uitoefenen moet niettemin alle activiteiten beheersen. Deze hoge drempel werkt ondernemerschap remmend (vb. kapsalon dat enkel föhnt en haar opsteekt).</p> <p>...</p>
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	Zie hierboven
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☐	NVT
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	De kandidaat ondernemer kan een examen afleggen bij de centrale examencommissie. Dit examen is niet voldoende praktijkgericht.
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☐	NVT

UCB-UBK geeft volgende knelpunten aan:

- de wildgroei in de sector (reeds 20.000 kapsalons in België, volgens UCB-UBK eigenlijk de helft te veel) wordt nog versterkt door het Europees beleid in kader van de vestigingswet.
- polarisatie van het beroep: oneerlijke concurrentie binnen de niches van het beroep (werkgevers versus artisaan= zelfstandigen zonder personeel).
- lage prijzen en verhoging van concurrentie is volgens de sector een zeer groot knelpunt
- de zware last van de sociale zekerheid.

Volgens BBF werkt de vestigingsreglementering eerder belemmerend.

Conclusie proportionaliteitstest

Binnen Europa is er door de verschillende lidstaten een gemeenschappelijke evaluatie geweest voor het beroep kapper en esthetische beroepen (schoonheidsspecialist, masseur, pedicure en manicure) inclusief proportionaliteitstoets.

In haar nota van 4 november 2016 (13768/16) stelt de Europese Commissie de relativiteit van de daarin aangebrachte verantwoording in vraag. De proportionaliteitstoets is volgens haar vaak zwak en ontbreekt aan bewijzen.

In het [gemeenschappelijke evaluatierapport](#) herinnert de Europese Commissie de lidstaten dat de verantwoording op grond van volksgezondheid enkel kan worden ingeroepen “ *as a response to a serious threat to the fundamental interests of society or the survival of the people. Arguments linked to the prevention of damages of individual consumers should therefore be linked with the general public interest of consumer protection.*”

De bescherming van de consument wordt gegarandeerd in overige regelgeving. De reglementering van het beroep of de activiteiten ter bescherming van de volksgezondheid en bescherming van de consument kunnen in deze niet als proportioneel weerhouden worden.

De doelstellingen van de sector om de markt af te sluiten, de concurrentie te verlagen en de controle op de prijsvorming te behouden, druist in tegen het beleid van de Europese Unie. Het zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen (economisch) belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij evenmin weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Alternatieven voor de vestigingswetgeving, vanuit de sector en gebruik makend van beleidsinstrumenten van het Agentschap Innoveren en Ondernemen

Opleiding is en blijft belangrijk. Ook al is het niet langer een voorwaarde voor de toegang tot het beroep, kan een diploma een manier zijn voor een onderneming om zich te onderscheiden van de concurrenten.

In de sector zijn verschillende competentieprofielen ontwikkeld die vertaald zullen worden naar opleidingen. Door de opleiding af te stemmen op de competentieprofielen, en door te werken met verschillende competentieprofielen zal de instroom in de sector toenemen en gericht gebeuren.

Daarnaast is **levenslang leren** belangrijk. De sectorfederatie ondersteunt de bedrijven hierin. Levenslang leren is echt reeds ingeburgerd in de sector.

- De sectorfederatie heeft een sociaal fonds dat eigenaar is van 5 opleidingscentra in België. Werknemers hebben recht op 16 uren vorming op jaarbasis.
- De sectorfederatie moedigt ondernemers ook aan gebruik te maken van de **KMO portefeuille**.

Ook het ondersteunen van ondernemingen bij de start van hun onderneming, bij overname, enzovoort is reeds bekend bij de sector. Ook daar wordt goed gebruik van gemaakt; door lidmaatschap bij de sector, wordt men automatisch ook lid van Unizo.

Tot slot bestaat het tot de mogelijkheden om een **kwaliteitslabel** te ontwikkelen. Dit kan een waardig alternatief zijn voor de vestigingswetgeving - waarmee ook een aantal van huidige knelpunten kunnen worden opgelost.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Bij opheffing van de beroepsbekwaamheid vervalt de verplichting om bij aanvang van de onderneming bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren.

Dat iemand zich vestigt zonder over de nodige bekwaamheid te beschikken, of zonder een plan van aanpak om deze ten spoedigste vergaren, is echter zeer onrealistisch (grote investeringen, kennis van alle wetgeving en reglementering,...). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederatie UBK-UCB (Unie der Belgische Kappers) en de BBF (Belgische Beauty Federatie). Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. Dhr. Stephane Coigné van UBK, de unie der Belgische Kappers was op dit overleg aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 14 juni 2016 in aanwezigheid van Philippe De Jaegere en Sofie Leyten van UBK-UCB.
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. Deze vergadering vond plaats op 9 september 2016 in aanwezigheid van Philippe De Jaegere en Sofie Leyten van UBK-UCB.
- Vervolgens werd een derde (uitgebreid telefonisch) overleg gehouden met de heer Philippe De Jaegere waarin werd meegegeven dat de sector niet langer vasthoudt aan de reglementering.
- Overleg met Belgische Beauty Federatie op 18 oktober 2016 met de heren Mario Blokken en Karl Ketelslaeghers.

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.9 Restaurateurs

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroep van restaurateur.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

Wat de oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving is geweest, is bij de sectorfederatie niet meer bekend.

Volgende argumenten worden momenteel nog wel gehanteerd als basis voor de vestigingswetgeving:

- Garanderen van voedselveiligheid en de regels die hierop van toepassing zijn. Diegenen die starten met een onderneming moeten op de hoogte zijn van de geldende regels.
- Volksgezondheid - overheid reguleert meer en meer ook wat we eten (zout / suikers / vetten / alcohol / ...). Ook dit moet bij de startende ondernemingen gekend zijn.
- Traditie en cultuur. Dit is voor de federatie misschien wel de belangrijkste reden. Tradities moeten verdedigd worden. Indien de vestigingswetgeving weg zou vallen, zal, volgens de federatie, ook de opleiding (hotelschool) degenereren. Indien geen opleidingen meer gevolgd zouden worden, wordt de traditie niet meer doorgegeven.
- Economische redenen (verminderen van aantal faillissementen). De voorwaarde 'basiskennis bedrijfsbeheer' is in praktijk een lege doos. Men wil hier meer inhoud aan geven.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de restaurateurs.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomaverensten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). Het beroep van restaurateur is gereguleerd in 3 andere Europese lidstaten ¹³ (zie bijlage nr. 1). Niveauvereisten in deze landen zijn meestal B.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	Onder meer: <ul style="list-style-type: none"> - Kwaliteit: <ul style="list-style-type: none"> o Voorafgaandelijke erkenning, toelating en registratie FAVV o Bepalingen voedselveiligheid en controle door FAVV; (doorslaggevend) o Wetgeving m.b.t. allergenen o uitvoeringsverordening gluten in levensmiddelen

¹³ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

		<ul style="list-style-type: none"> o lijst wetgeving in autocontrolelegids o meldingsplicht o wetgeving A tot Z Horeca Vlaanderen <ul style="list-style-type: none"> - Milieu: <ul style="list-style-type: none"> o Vlarem o milieuvergunningsdecreet o bedrijfsafval o Geluidsnormen voor elektronisch versterkte muziek - Warenwetgeving - Marktpraktijken - Consumentenbescherming - ...
Vanuit de Vestigingswetgeving an sich		
De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.	☒	<p>Zie hieronder. De vestigingswetgeving is niet van toepassing op een heel aantal activiteiten (lichte maaltijden, consumptiesalons, ...)</p> <p>Frituren zijn vrijgesteld van beroepsbekwaamheid. Echter frituren die zelfgemaakte vol-au-vent willen serveren dienen de beroepsbekwaamheid te bewijzen.</p> <p>Food trucks, hamburgerkramen e.d. zijn vrijgesteld om de beroepsbekwaamheid te bewijzen. Voorzien zij echter tafeltjes om ter plaatste het eten te consumeren dan valt de vrijstelling weg en dienen zij de beroepsbekwaamheid wél te bewijzen.</p>
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	Ondernemers die slechts een segment willen aanbieden (vb. food-truck met Thaï Food, pizza's, deegwaren, quiches,...) dienen de volledige beroepsbekwaamheid te bewijzen. De in verhouding tot de activiteiten hoge eisen inzake beroepsbekwaamheid schrikken af en weerhouden innovatieve ondernemers om zich op officiële wijze te vestigen.
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	<p>De voorwaarden opgenomen in de vestigingswetgeving zijn vrij strikt; de afwijkingen op de regels zijn echter vrij omvangrijk – waardoor controle moeilijk is en er concurrentievervalsing kan optreden. De vestigingswetgeving is zo bijvoorbeeld niet van toepassing op volgende gevallen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Een heel aantal lichte maaltijden vereisen geen beroepsbekwaamheid; - Een heel aantal activiteiten zijn vrijgesteld, zoals frituren, slager-traiteurs,

		consumptiesalons, kleinhandelaars, tables d'hôte, ...
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☐	NVT
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding.
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	☒	Pop-ups die omwille van hun beperkte activiteit in tijd vrijgesteld zijn van inschrijving in de KBO, dienen derhalve geen bewijs van beroepsbekwaamheid te leveren. Grote concurrentie van hobby restaurateurs (menu next door) (deeleconomie).

Conclusie proportionaliteitstest

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het behoud van de cultuur, het erfgoed en het voorbereiden van de ondernemers op het ondernemerschap, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen economisch belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Ook het argument van de volksgezondheid en de voedselveiligheid verantwoordt niet de reglementering van het beroep.

Het aspect van voedselveiligheid wordt gegarandeerd door zeer specifieke wetgeving inzake kwaliteit (zie hierboven). De opleidingen, ook al zijn die geen voorwaarde tot de toegang tot het beroep, zijn middelen die op efficiënte wijze het algemeen belang en in het bijzonder de kwaliteit en voedselveiligheid dienen.

De opleiding of praktijkervaring verplicht stellen als voorwaarde tot toegang het beroep is derhalve niet langer proportioneel.

Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving

De bezorgdheden van de sector die betrekking hebben op de kwaliteit, voedselveiligheid, gezondheid en rendabiliteit blijven bestaan. Deze bezorgdheden worden echter ook door andere wetgeving gevat of doorstaan de proportionaliteitstoets niet (zie hierboven).

Vanuit de sector werd een alternatief aangedragen, nl. het **gebruik van een beschermde benaming** 'restaurant, frituur en café'. Concreet betekent dit dat de toegang tot de sector wordt vrijgemaakt (en dat eenieder die maaltijden aan de markt wil verschaffen) dit zonder vestigingsvoorwaarden kan doen. Maar wanneer men gebruik wil maken van één of meerdere "beschermde benamingen" moet men wel degelijk aan een aantal criteria voldoen (zoals over het vereiste diploma/ervaring beschikken, verse bereidingen aanbieden, ...). Men verwijst naar de beschermde benamingen die voorzien zijn in het logiesdecreet. Praktisch zag de sectorfederatie dit vorm krijgen als een decreet van de Vlaamse Regering; de overheid zou dan controle uit moet oefenen (vb. samen met andere controles, vb. gebruik van verse producten, vragen naar vereiste diploma's, enzovoort).

Op zich is dit geen vestigingswet. De toegang tot het beroep is vrij; het gebruik van bepaalde benamingen niet. De consument krijgt extra garanties wanneer iemand een beschermde benaming wenst te gebruiken.

Na evaluatie van dit voorstel, ziet de sector echter in dat deze piste niet haalbaar is. Het gebruik van titels gekoppeld aan beroepsbekwaamheden is opnieuw een vorm van een barrière die onder het toepassingsgebied valt van de Europese Richtlijn 2005/36/EU. Derhalve dient dit ook onderworpen te worden aan de proportionaliteitstest. Om dezelfde redenen als vestigingswetgeving doorstaat zij de toets niet. Ook op grond van wetstechnische normen kan dit voorstel niet weerhouden worden. Kwaliteitsvolle regelgeving vereist in het bijzonder dat ze noodzakelijk en doeltreffend is, doelmatig en afgewogen alsook blijvend relevant en actueel. Het voorgestelde alternatief kan om deze redenen niet weerhouden om in wetgeving te verankeren.

Een ander alternatief is het instellen van een **kwaliteitslabel**, vanuit de sectorfederatie zelf. Controles hierop kunnen door een derde onafhankelijke partij gebeuren (objectiviteit).

Ook **permanente opleidingen** blijven belangrijk.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

De bezorgdheden van de sector (nl. kwaliteit, voedselveiligheid, gezondheid en rendement) worden, naast de vestigingsregelgeving, ook (en soms beter) door andere wetgevingen gedekt (zie paragraaf proportionaliteitstest). Daarenboven werkt de markt regulerend; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zijn worden afgestraft; ondernemers die een goede service en kwaliteit leveren, worden beloond.

Complementair aan de initiatieven uit de sector biedt het Agentschap Innoveren en Ondernemen een uitgebreid beleidsinstrumentarium ter ondersteuning van de ondernemer die een doeltreffend alternatief bieden tot het garanderen van de doelstelling van de vestigingsvoorwaarden.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederatie Horeca Vlaanderen. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. De sectorfederatie was aanwezig (Eve Diels – Horeca Vlaanderen).
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 24 mei 2016 in aanwezigheid van Danny Van Assche van Horeca Vlaanderen.
- Een tweede overlegvergadering waarin ingegaan werd op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving vond plaats op 5 september 2016. Danny Van Assche en Kurt Neirinck van Horeca Vlaanderen waren hierop aanwezig alsook Geert De Bisschop en Bernard Levèvre (Sectorcommissie Frituren binnen Horeca Vlaanderen).

- Op 21 december 2016 werden de door de sector vooropgestelde alternatieven besproken op het kabinet in aanwezigheid van Gert Bergen en Johan Guldix (kabinet), Danny Van Assche (Horeca Vlaanderen) en Daniël Verlé en Saskia Baele (Agentschap Innoveren en ondernemen).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.10 Schoonheidsspecialist, voetverzorging & masseur

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffing beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroepencluster van schoonheidsspecialist, voetverzorging & masseur.

Alleen de activiteiten bedoeld om het uiterlijk van de mens in stand te houden of mooier te maken vallen onder het toepassingsgebied van deze reglementering. Zo wordt bijvoorbeeld enkel de schoonheidsbevorderende massage gevat door de vestigingswetgeving. Andere massages zoals kruidenstempelmassage, hot stone massage, relaxtiemassage, ... zijn niet gereguleerd. Ook de gespecialiseerde voetverzorging (medische pedicure) valt niet onder de vestigingswetgeving.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De belangrijkste doelstelling die door de sector werd opgeworpen was de bescherming van de volksgezondheid en de consument in het bijzonder.

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de schoonheidsspecialist, voetverzorging & masseur.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	<p>De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG).</p> <p>De beroepencluster is gereguleerd in 14 andere Europese lidstaten¹⁴ (zie bijlage nr.1). Niveauvereisten in deze landen zijn A tot D (onder meer voor medische ingrepen).</p> <p>Vergelijking is moeilijk omdat de activiteiten vaak verschillen. Zo zijn in andere lidstaten activiteiten onder de ruime noemer van schoonheidsspecialist gereguleerd omdat ze paramedisch zijn van aard, vb sportmassages, medische pedicure, semi-plastisch chirurgische ingrepen, ...; zijnde activiteiten die niet binnen de Vlaamse beroepsreglementering vallen van schoonheidsspecialist, masseur en voetverzorging.</p>
Vestigingswetgeving in overlap met	☒	- Europese verordening 1223/2009

¹⁴ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

<p>andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.</p>		<ul style="list-style-type: none"> - Europese verordening 76/768 - UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE van 25 november 2013 inzake richtsnoeren met betrekking tot bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende cosmetische producten - KB van 17 juli 2012 betreffende cosmetische producten - Cosmetologie en cosmetische toestellen - Adviezen van de Hoge Gezondheidsraad (inzake hygiëne, gebruik van producten en toestellen,...) - milieuwetgeving - marktreglementering - consumentenbescherming <p>Andere wetgeving die van toepassing is op de sector betreft voornamelijk wetgeving die betrekking heeft op producten en het gebruik ervan.</p> <p>De producten die worden gebruikt, zijn vaak ook vrij te krijgen in de handel, waardoor ook niet opgeleide mensen (consument) er mee aan de slag kunnen en dit argument niet weerhouden kan worden om toegang tot het beroep op te werpen.</p>
<p>Vanuit de Vestigingswetgeving an sich</p>		
<p>De vestigingswetgeving volgt de sterk evoluerende markt niet.</p>	☒	<p>Deze beroepen zijn uitermate geschikt om als bijberoep uit te oefenen en desgevallend in door te groeien tot hoofdberoep. De startende ondernemer wenst in deze te starten met slechts een beperkt aantal activiteiten om vervolgens uit te breiden. De wetgeving staat dit niet toe. Veel startende ondernemers begeven zich in deze in de clandestiniteit.</p> <p>Bij KB van 7 maart 2016 werden de activiteiten van podoloog gereguleerd. In navolging hiervan zijn ook de voorbereidingen aangevat voor de erkenning van medisch pedicure (gespecialiseerde voetverzorging) tot paramedisch beroep.</p> <p>Door deze reglementering worden deze activiteiten aan het vage, onafgebakende en ongedefinieerde werkveld van de voetverzorging onttrokken.</p>
<p>De vestigingswetgeving werkt</p>	☒	<p>Zie hierboven;</p>

remmend op het ondernemerschap		
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☒	<p>Niet de hele sector wordt gevat door de vestigingswetgeving. Onder masseur valt vb. enkel de schoonheidsbevorderende massage. De overige types van massage als bijvoorbeeld hot stone massages, kruidenstempelmassages, sportmassages, oncologische massages,... zijn niet gereguleerd terwijl zij een veel groter impact hebben op het lichaam dan de schoonheidsmassage. Gestimuleerd door het gebrek aan logica leidt dit tot onduidelijkheden en concurrentievervalsing. Onder het mom van niet gereguleerde massages worden schoonheidsmassages verstrekt.</p> <p>Door de opkomst van nieuwe technieken is het vaak niet duidelijk of de beroepsbekwaamheid moet bewezen worden.</p> <p>Vaak is de grens ook onduidelijk: grimeren is vrijgesteld (vb. make-up voor artiesten) terwijl het aanbrengen van maquillage wel gereguleerd is.</p>
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	<p>De private initiatieven inzake opleiding zijn legio. Volgens de vestigingswetgeving kunnen enkel akten, diploma's en getuigschriften in overweging worden genomen als zij uitgereikt zijn door een onderwijs- of vormingsinstelling die ingericht, erkend of gesubsidieerd wordt door de Staat, Gemeenschappen of Gewesten.</p> <p>Ergo, getuigschriften van private opleidingsinstellingen komen niet in aanmerking. De opleidingen van deze private instellingen of organisaties beantwoorden de nood van de ondernemer om snel en doelgericht beroepsbekwaamheden te behalen. Naast brede opleidingen verschaffen zij ook zeer specifieke en vaak diepgaande cursussen die betrekking hebben op 1 of meer bepaalde deelactiviteiten binnen de cluster van schoonheidsspecialisten. Niettegenstaande de omvang van het aanbod en de vraag naar deze opleiding, blijft de cursist/potentiële ondernemer bedrogen achter omdat hij hiermee geen toegang krijgt tot het beroep.</p>
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding. Toch is dit belangrijk, daar de markt ook evolueert (oa. technieken,

in dienstverlening.		producten, ...).
Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	□	NVT

Conclusie proportionaliteitstest

Binnen Europa is er door de verschillende lidstaten een gemeenschappelijke evaluatie geweest voor het beroep kapper en esthetische beroepen (schoonheidsspecialist, masseur, pedicure en manicure) inclusief proportionaliteitstoets.

In haar nota van 4 november 2016 (13768/16) stelt de Europese Commissie de relativiteit van de daarin aangebrachte verantwoording in vraag. De proportionaliteitstoets is volgens haar vaak zwak en ontbreekt aan bewijzen.

In het [gemeenschappelijke evaluatierapport](#) herinnert de Europese Commissie de lidstaten dat de verantwoording op grond van volksgezondheid enkel kan worden ingeroepen “ *as a response to a serious threat to the fundamental interests of society or the survival of the people. Arguments linked to the prevention of damages of individual consumers should therefore be linked with the general public interest of consumer protection.*” Bij deze geeft de Commissie aan dat de verantwoording van de reglementering op grond van volksgezondheid in deze niet is aangetoond en niet proportioneel is.

De bescherming van de consument wordt gegarandeerd in overige regelgeving. De reglementering van het beroep of de activiteiten ter bescherming van de volksgezondheid en bescherming van de consument kunnen in deze niet als proportioneel weerhouden worden.

Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving

Doorheen het consultatieproces wordt duidelijk dat de reglementering niet langer houdbaar is. Bepaalde beroepsfederaties gaven zelfs expliciet aan dat de reglementering amper toegevoegde waarde heeft en een rem is voor de sector.

Bij het wegvallen van de wetgeving wil de sectorfederatie voldoende alternatieven ontwikkelen om aan de doelstellingen van de vestigingswetgeving te blijven voldoen, zonder een verplichting op te leggen naar (startende) ondernemers.

Denkpistes hiervoor zijn:

- Het blijvend ijveren voor een **kwaliteitsvolle opleiding**. Kwaliteitsvolle opleiding is en blijft belangrijk voor het opleiden van goede professionals. Besko is hierover ook in gesprek met AHOVOKS, die de opleiding tot schoonheidsspecialist wil hervormen.
- Het koppelen van een opleiding aan lidmaatschap bij de beroepsfederatie maakt dat de waarde van dit diploma ook wordt behouden bij het wegvallen van de vestigingswetgeving.
- Invoeren van een **kwaliteitslabel**, waarin wordt opgelegd dat een basis opleiding moet zijn gevolgd en waarin ook gevraagd kan worden om zich permanent bij te scholen.
- **Verplichte verzekering**.

Verregaande initiatieven werden reeds genomen door de sectorfederatie BBF (schoonheidsspecialist, masseur, voetverzorging, kapper) ongeacht het behoud of de opheffing van de reglementering. Vb.

- Deontologische code
- Kwaliteitslabel (incl. controle door mystery shoppers).

Specifiek voor voetverzorging:

De beroepsfederatie voor de gespecialiseerde voetverzorging (medische pedicure) ijvert reeds vele jaren voor de erkenning van het beroep van gespecialiseerde voetverzorging (afzonderlijk van de esthetische voetverzorging) als para-medisch beroep. Vanuit het kabinet van minister De Block werd de boodschap gegeven dat het voorstel KB rond reglementering van het beroep van gespecialiseerde voetverzorging op tafel zou liggen tegen het einde van 2016, begin 2017. Dit KB komt dan in de plaats van de huidige vestigingswetgeving.

In afwachting van dit nieuwe KB, heeft de beroepsfederatie ingezet op volgende ondersteunende instrumenten:

- Opmaak competentieprofielen om de opleidingen naar gespecialiseerde voetverzorgers op één lijn te brengen;
- Ontwikkelen van een kwaliteitslabel voor de gespecialiseerde voetverzorgers, als opstap naar een reglementering. Met dit label wil men de professionals aansporen om blijvend opleidingen te volgen. De sector evolueert immers sterk. Meer info over het label kan bekomen worden via de website www.voetmagazine.be. Het kwaliteitslabel is geldig voor 3 jaar; over deze 3 jaren dient men 100 accreditatie punten te verzamelen door het volgen van opleidingen.

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Het afschaffen van de vestigingswetgeving brengt echter ook een aantal nadelen met zich mee, vnl. verbonden aan het feit dat er bij het starten van een onderneming geen bewijs meer wordt gevraagd van gevolgde opleidingen. De markt zelf zal regulerend werken; ondernemers over wie de consumenten niet tevreden zullen zijn, zullen niet kunnen blijven bestaan.

De nadelen van het wegvallen van de vestigingswetgeving zijn zeer klein, gelet op de alternatieve instrumenten die de garantie geven dat de ondernemer goed is opgeleid: vb. sectoroverkoepelend kwaliteitslabel / blijvend inzetten op permanente opleiding.

Volgens een bepaald deel van de sector is het opheffen van de vestigingswetgeving nodig om de nieuwe dynamiek te valoriseren. In deze is het grootste nadeel de vestigingswetgeving zelf.

Binnen de voetverzorging zal het nieuwe KB inzake gespecialiseerde voetverzorging een performanter alternatief vormen.

Enkele van de knelpunten zoals uit de algemene probleemstelling naar boven komen, worden nu reeds opgevangen door initiatieven die de sector onderneemt. Het belangrijkste hierin is het toekennen van een kwaliteitslabel waarmee permanente opleiding wordt gewaardeerd en dat naar klanten en dokters duidelijk maakt wie mee is met de laatste ontwikkelingen in de sector. Dit label komt tegemoet aan het deelprobleem dat de vestigingswetgeving slechts de startpositie van de ondernemers bepaalt, wat onvoldoende is voor een blijvende kwaliteitsvolle dienstverlening.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederaties Besko, BMF (Belgische Massage Federatie), BBF (Belgische Beauty Federatie) en het BVV (Belgische Vereniging voor Gespecialiseerde Voetverzorgers).

Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. De sectorfederaties waren niet aanwezig.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 13 juni 2016 in aanwezigheid van Karl Ketelslagers, Mario Blokken (BMF/BBF), John Boecks, Albert Zweers (Besko). BVV heeft zich voor deze vergadering verontschuldigd. Een afzonderlijke vergadering met BVV werd georganiseerd op 16 september 2016. Betty Waterschoot (voorzitter) en Bert Van Cauteren (lid van Raad van Bestuur BVV) waren hierop aanwezig.
- Op 22 september 2016 vond een vervolgvergadering met Besko plaats in aanwezigheid van John Boecks & Albert Zweers (Besko);
- De vergadering met BMF/BBF vond plaats op 18 oktober 2016 met de heren Mario Blokken en Karl Ketelslaegers.
- Op 3 november 2016 had een vergadering plaats met Besko in de kantoren van Unizo, in aanwezigheid van de heer Albert Zweers (Besko), Lieven Cloots (Unizo).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

13.11 Textielverzorging - droogkuis

In onderstaande paragrafen geven we sectorspecifieke informatie mee die de keuze voor optie 2 (opheffen van beroepsbekwaamheid) mee hebben onderbouwd, specifiek voor het beroepencluster van de droogkuis - textielverzorging.

Oorspronkelijke doelstelling van de vestigingswetgeving

De sector omvat een specifiek ambacht die technische ervaring / opleiding vereist.

Het oorspronkelijke doel achter de vestigingswetgeving is het beschermen van de consumenten en ontvangers van diensten, alsook van het milieu (correct gebruik van al-dan-niet chemische producten).

Probleemstelling

Hieronder wordt aangegeven hoe de algemeen beschreven knelpunten van toepassing zijn op de sector van de droogkuis - textielverzorging.

Algemeen knelpunt	Van toepassing op sector	Toelichting
Vanuit de Europese Regelgeving		
Discriminatie als gevolg van Europese Richtlijn	☒	De vestigingswetgeving legt diplomavereisten op overeenkomend met niveau B (cfr. art. 11 ER 2005/36/EG). De beroepencluster is gereguleerd in 3 andere Europese lidstaten ¹⁵ (zie bijlage nr. 1). Niveauvereisten in deze landen zijn A en B.
Vestigingswetgeving in overlap met andere regelgeving die dezelfde doelstellingen hebben, waardoor proportionaliteit naar Europa niet meer kan worden aangetoond.	☒	Van toepassing zijnde wetgeving op de sector wordt hieronder opgeëlijst: <ul style="list-style-type: none"> - Milieuvergunningsdecreet Vlarem I en II - Bodemdecreet en Vlarebo - Afvalstoffendecreet en Vlarema - Energiedecreet - REACH en CLP - Samenwerkingsakkoord verpakkingsafval - Wet oppervlaktewateren en grondwater met hun uitvoeringsbesluiten - ARAB / Welzijnswet / CODEX / diverse KB's en CAO's - AREI - Marktreglementering - consumentenbescherming Dit is terug te vinden in de checklist voor starters .
Vanuit de Vestigingswetgeving <i>an sich</i>		
De vestigingswetgeving volgt de sterk	☒	Zowel het gebruik van producten, technieken als

¹⁵ Als gevolg van de Europese Richtlijn en de 2-jaarlijkse evaluatie die gevraagd wordt, zal het aantal landen waarin dit beroep is gereguleerd eerder afnemen dan toenemen.

evoluerende markt niet.		<p>machines kent een snelle evolutie. Dit bracht ook een verandering mee in de activiteiten, de organisatie van het proces, de dienstverlening en organisatie van bedrijven en hun dienstverlening. Voorheen waren er voornamelijk kleinere familiale bedrijven die het volledige pakket aanboden. Door de industrialisering en hiermee gepaard gaande hoge investeringen worden specifieke activiteiten zelfs door de kleine familiale ondernemer, niet meer zelf behartigd maar in het proces doorgegeven aan de grotere gespecialiseerde bedrijven.</p> <p>De oude wetgeving is achterhaald en overbodig.</p>
De vestigingswetgeving werkt remmend op het ondernemerschap	☒	
De vestigingswetgeving is onduidelijk en leidt tot concurrentievervalsing; controle is moeilijk	☐	NVT
De leerprogramma's evolueren niet steeds mee met de markt	☒	<p>Er bestaat geen specifieke opleiding meer voor de sector (slechts 1 BUSO school met opleiding 'medewerker wasser'). Ook bij de centrale examencommissie zijn er amper kandidaten. Sinds Vlaanderen bevoegd is voor de toegang tot het beroep en de Centrale Examencommissie, is er slechts 1 kandidaat geweest die het examen heeft afgelegd. Speciaal voor die kandidaat is samen met de beroepsfederatie de leerstof van het examen samengesteld en een examen opgemaakt.</p> <p>Dit getuigt ook van de lage instroom in de sector.</p> <p>Er werden beroepskwalificatiedossiers opgemaakt die als uitgangsbasis moeten dienen voor het deeltijds onderwijs (Syntra, VDAB). De praktische uitwerking van de opleidingsplannen is echter nog niet voltooid.</p> <p>Deze opleidingen zijn afgestemd op de noden van en de evoluties binnen de sector. Zij zijn niet afgestemd op en voldoen derhalve niet aan de achterhaalde wetgeving.</p> <p>Bij gebrek aan reguliere opleidingen heeft de sector een eigen opleidingsfonds opgericht en biedt zij zelf opleidingen aan rond ergonomie, veiligheid, hygiëne, milieu, ...</p>
De vestigingswetgeving legt enkel de startpositie vast van de ondernemingen en verzekeren geen algemene kwaliteit in dienstverlening.	☒	De vestigingswetgeving stelt geen vereisten naar permanente opleiding. Toch is dit belangrijk, daar de markt ook evolueert (oa. technologieën, ...).

Vestigingswetgeving in conflict met andere regelgeving - vrijstelling van registratie in de KBO voor peer-to-peer activiteiten.	□	NVT
---	---	-----

Conclusie proportionaliteitstest

De oorspronkelijke doelstellingen, zijnde het beperken van het aantal onbekwame bedrijven en het waarborgen van de kwaliteit van de ondernemers, zijn economische doelstellingen ten bate van de ondernemingen en de sector. De mate waarin zij het algemeen economisch belang dienen is moeilijk verdedigbaar. Derhalve kunnen zij niet weerhouden worden als eisen die gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang art. 59, 3°, b, ER 2005/36/EU.

Ook de bescherming van het milieu verantwoordt niet de reglementering van het beroep. Het milieuaspect wordt gegarandeerd door zeer specifieke wetgeving (zie hierboven).

Daar de doelstellingen die theoretisch gezien aan de basis zouden kunnen liggen van de vestigingswetgeving voor de droogkuiser-textielverzorger momenteel de facto zonder vestigingswetgeving worden behaald, kan moeilijk gesproken worden van proportionaliteit van de vestigingswetgeving. Het is duidelijk dat een wetgeving die de facto niet wordt toegepast de proportionaliteitstest niet doorstaat

Uit het consultatiegesprek bleek dat de wetgeving volledig achterhaald is en de facto geen toepassing meer kent. Vanuit de sector werd derhalve geadviseerd deze overbodige reglementering op te heffen.

Alternatieven vanuit de sector bij afschaffing van de vestigingswetgeving

De sector wil zelf volop inzetten op opleiding voor de ondernemers en voor de werknemers. Er zijn in dit verband reeds initiatieven genomen, samen met het paritair en sectoraal opleidingscentrum TFTC. TFC, het opleidingscentrum van het Gemeenschappelijk Fonds van de Textielverzorging, heeft het volgende reeds gerealiseerd:

- Opstellen beroepskwalificatiedossiers (in samenwerking met AHOVOKS);
- Voor de sector textielverzorging bestaat er (in samenwerking met COBOT, opleidingscentrum van de textiel) een opleiding basiskennis textielvezels en hun eigenschappen; in feite een onontbeerlijke basis voor wie in de wereld van de droogkuis wil stappen.
- TFC heeft eveneens een tweedaagse praktische opleiding ontvleken, waarvan het nut helemaal niet onderlijnd dient te worden.
- TFC heeft reeds een vrij hoog aantal instructiefilms over de wasserijwereld staan op zijn website www.train4texcare.be. Het opleidingscentrum is volop bezig met het draaien van instructiefilms specifiek over droogkuis. Deze zouden in het najaar van 2016 (oktober/november) eveneens op de website moeten verschijnen.
- TFC ondersteunt alle ondernemingen uit de sector die zich engageren om opleidingen te geven aan hun arbeiders zowel administratief als financieel. Hiervoor verwijzen wij naar het sectorconvenant met de Vlaamse Overheid 2016-2017. Ondernemingen kunnen te allen tijde een beroep doen op het opleidingscentrum als ze met specifieke vragen zitten.

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen kan de sector steunen in de inspanningen die gedaan worden rond permanente opleiding via het instrument KMO portefeuille.

Andere initiatieven die door de sectorfederatie worden genomen zijn:

- FBT betaalde zeer recent een onderzoek uitgevoerd door VITO van het alternatieve solvent K4. De sectorfederatie is vragende partij om de BBT voor droogkuis op basis hiervan te herzien.
- Er bestaat een kwaliteitscharter voor industriële wasserijen die actief zijn in de voedingssector en gezondheidszorg - www.care4quality.be (met externe audit door AIB Vinçotte).
- Eigen geschillencommissie ter bescherming van de consument (www.cacet.be - Commissie voor Arbitrage Consumenten en Textielverzorgers).

Evaluatie optie 2 met inbegrip van de alternatieven die vanuit de sectoren worden ontwikkeld

Daar de vestigingswetgeving in deze sector de facto uitgehold is, kunnen we ook niet spreken van een impact van het afschaffen van de vestigingswetgeving voor de droogkuiser-textielverzorger. De ondernemers in de sector hebben voldoende kwaliteiten voor het uitoefenen van hun beroep (vnl. sectorspecifieke kennis).

We verwijzen naar de impact van de afschaffing van de Vestigingswetgeving, zoals beschreven in Hoofdstuk 7. Hierin wordt in algemene termen geïllustreerd dat het wegvallen van de vestigingswetgeving een aantal knelpunten zal doen verdwijnen (concurrentie, duidelijkheid, ...).

Met de alternatieven wil de sector voornamelijk inzetten op een permanente kwaliteitsvolle dienstverlening. Door te zorgen voor permanente opleidingsmogelijkheden en de ondernemers ertoe aan te zetten gebruik te maken van deze opleidingsmogelijkheden, willen ze ervoor zorgen dat de ondernemers en de werknemers op de hoogte blijven van (onder meer) de technologische evoluties in de sector, maar ook van wijzigingen in wetgeving, enzovoort.

Consultatieproces

Het consultatieproces verliep via de sectorfederaties FBT. Volgende officiële informatie- en overlegmomenten werden bijgewoond:

- Informatievergadering op 12 april 2016 bij Unizo. De sectorfederatie FBT was niet aanwezig op dit overleg.
- Eerste overlegvergadering waarin de context grondig werd uitgelegd (gevolgen van de EU Richtlijn). Voorafgaand aan deze overlegvergadering werd een vragenlijst opgestuurd naar de federatie, waarin gevraagd werd naar doelstellingen van de vestigingswetgeving, voor- en nadelen van de vestigingswetgeving, mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving, enzovoort. Deze vergadering vond plaats op 24 mei 2016 in aanwezigheid Anne-Sophie Lecocq (FBT) en Ann Vande Kerckhove (FBT).
- Een tweede overlegvergadering waarin werd ingegaan op mogelijke alternatieven voor de vestigingswetgeving. De vergadering vond plaats op 13 juli 2016 in aanwezigheid van Anne-Sophie Lecocq en Ann Vande Kerckhove (FBT) en Marc Callewaert (FBT, sectorconsulent).

Tussentijds vond bijkomend informele consultatie plaats (telefonisch tussen mevr. Saskia Baele en de sectorfederatie).

14 Contactinformatie

Saskia Baele - Beleidsondersteunend jurist

Vlaamse Overheid

Agentschap Innoveren en Ondernemen

Dienst Toegang tot het Beroep

Koning Albert II-laan 35 bus 12

1030 Brussel

Tel: 02/553.37.61

E-mail: saskia.baele@vlaio.be

15 Bijlage tabel beroepen Europa RIA

BEROEP	België	Bulgarije	Cyprus	Denemarke	Duitsland	Estland	Finland	Frankrijk	Griekenland	Hongarije	Ierland	IJsland	Italië	Kroatië	Letland	Liechtenstein	Litouwen	Luxemburg	Malta	Nederland	Noorwegen	Oostenrijk	Polen	Portugal	Roemenië	Slovakije	Slovenië	Spanje	Tsjechië	UK	Zweden	Zwitserland	
slager groothandelaar	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	
droogkuiser-verver	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	B	G	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	NG	NG	NG
restaurateur of traiteur-banketaannemer	B	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	B	NG	NG	NG	NG	
brood- en banketbakker	B	NG	NG	NG	C	NG	NG	B	NG	NG	NG	B	NG	G	NG	(G)	NG	NG	NG	NG	NG	C	NG	NG	NG	G	A	NG	A	NG	NG	NG	
motorvoertuigen intersectoraal	B	NG	A	NG	C	NG	NG	B	NG	G	NG	B	NG	B	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	NG	
rijwielactiviteiten	B	NG	NG	NG	C	NG	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	
motorvoertuigen met een maximale massa tot 3,5 ton	B	NG	A	NG	C	NG	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	B	NG	NG	A	NG	B	NG	A	NG	NG	NG	
motorvoertuigen met een maximale massa van meer dan 3,5 ton	B	NG	A	NG	C	NG	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	B	NG	NG	A	NG	B	NG	A	NG	NG	NG	
kapper/kapster	B	NG	A	NG	C	NG	NG	B	(B)	C	NG	B	B	B	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	C	NG	NG	NG	G	B	NG	A	NG	NG	NG	
schoonheidsspecialist(e)	B	NG	C	NG	NG	NG	NG	B	C/D	C	NG	B	(B)	G/A	C/D	G	NG	NG	NG	NG	NG	C	NG	NG	NG	G	A	NG	A	NG	NG	C	
voetverzorg(st)er	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	C	NG	NG	NG	A	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	NG	NG	NG	
masseur/masseuse	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	
opticien	B	NG	C	NG	C	NG	NG	C	NG	C	(titel E)	C	(B)	B	NG	B	NG	?	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	B	NG	A	NG	NG	B	
dentaaltechnicus (geen tandarts)	B	NG	NG	C	(C)	NG	(D)	C	NG	C	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	C?	NG	NG	NG	C?	NG	D?	D	B	B	(C)	(C)	NG	NG	G	
begravenisondernemer	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	G	NG	NG	NG	A/E	NG	NG	A	NG	NG	NG	
beenhouwer-spekslager	B	NG	NG	NG	C	NG	NG	B	NG	NG	NG	B	NG	B	NG	NG	NG	NG	NG	NG	NG	C	NG	NG	NG	NG	NG	NG	A	NG	NG	NG	